

RUKOUSVIIKKO- LUKEMISET

5-13.12.2014

Katse taaksepäin – Katse eteenpäin

Johdanto

Tullessamme vuoden 2014 loppuun, tämä Rukousviikko on viimeinen tapahtuma vuotena, joka muistuttaa vuosisadasta, joka on kulunut ensimmäisen maailmansodan tapahtumista. Niiden keskellä syntyi Kansainvälinen Lähetysseura, Seitsemännen Päivän Adventtiseurakunnan Uskon- puhdistusliike.

Vaikka on totta, että sota loi hyvin vaikeita tilanteita ja Jumalan seurakunta joutui vakavaan koettelemukseen, on myös samoin totta, ettei se ollut seurakunnan ensimmäinen koetus. Olihan vastakkaisia näkemyksiä ja kiivaita väittelyitä näiden tapahtumien edellä, varsinkin vuonna 1888. Herra käytti vanhimpia A.T. Jonesia ja E.J. Waggoneria esittämään kovasti tarpeellisen sanoman Kristuksesta Vanhurskautenamme, suuren osan edustajista nähdessä asiat eri tavalla. Tämä johtikin vastarintaan ja jakaantumiseen ajattelussa ja toiminnassa. Vuoden 1888 sanoma johti käännekohtaan, koska ihmiset ajattelivat eri tavoin ja oli hengellisyyden puutetta. Vuosina 1914-18 koetus tuli ulkopuolelta, mutta siitä tuli kriisi samasta syystä kuin aikaisemmin, koska seurakunta oli jakaantunut eikä ollut hengellisesti valmistautunut kohtaamaan odottamatonta. Näitä ja monia muita näkökohtia on esitetty maailman eri puolilla erilaisin tavoin tämän muistovuoden aikana. Ne tulevat myös esille tämä viikon aikana luettavissa artikkeleissa.

Usein ihmiset – varsinkin nuoret – kysyvät miksi puhumme niin paljon historiasta. ”Se, millä on merkitystä” – on nykyisyys”, he sanovat. Mutta nykyisyys on kaiken aikaisemmin tapahtuneen summaa, ja se on erityisesti totta uskonnollisissa asioissa. Ellemme tiedä mistä Jumalan seura- kunta on tullut, emme pysty arvioimaan missä tänään olemme. Ja jos olemme kykenemättömiä arvioimaan tämän päivän tapahtumia ja tekemään tarpeellisia korjauksia, emme tule koskaan saavuttamaan päämäärää. Ei ole vaikeaa katsoa taaksensa ja nähdä missä muut tekivät virheitä; omien virheittemme näkeminen on paljon vaikeampaa ja vielä vaivalloisempaa niiden korjaaminen julkisesti.

On kuitenkin nousemassa punaisia lippuja merkkinä siitä, että meidän tulisi äkkiä saada irrotettua itsemme tilastamme ja tarkastella itseämme tarkemmin: kuinka teemme asioita, kuinka ajattelemme, kuinka suhtaudumme viisaisiin vastauksiin ja minkälaisia päätöksiä teemme. ”Me” tarkoittaa yksilöitä, seurakuntia, johtajia, ja hallinto yksikköjä seurakuntaorganisaation sisällä. Johtajat ovat erityisesti vastuussa, ja on tarpeellista että heiltä edellytetään sitä – kuten tulee näkyviin niistä tapahtumista, joita tarkastellaan tänä vuonna.

Jumalan ihmiset ovat lampaita, niin sanoi Jeesus itse. Hän teki ihmisistä

sosiaalisia olentoja niin ettei se ole paha asia. Mutta Jeesus sanoi myös: ”Minä olen hyvä paimen; hyvä paimen antaa henkensä lampaattensa edestä. Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee ; ja susi ryöstää ja hajottaa ne. Hän pakenee, sillä hän on palkattu, eikä välitä lampaista. Minä ole se hyvä paimen ja minä tunnen omani ja minun omani tuntevat minut niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän, ja minä annan henkeni lammasten edestä.” Joh. 10:11-15. Johtajia voidaan turvallisesti seurata kun he seuraavat Hyvää Paimenta. Mutta heitä ei pidä seurata kun he eivät seuraa Paimenta.

Ennen tapahtuneita asioita tulee eteemme uudestaan. Paremmin sanoen, koetuksia tulee eteemme uudestaan ; ne vain näyttävät erilaisilta. On äärimmäisen tärkeää tietää mitä menneisyydessä tapahtui, mutta niinpä uskollisuus kuuluu tämän päivän velvollisuuksiin. ”Kunakin päivänä meidän tulee Jeesuksen voimassa kohdata päivän koettelemukset ja kiusaukset. Jos yhden päivän osalta epäonnistumme, lisäämme seuraavan päivän taakkaa ja tunnemme itsemme heikommiksi. Meidän ei tulisi synkentää tulevaisuutta nykyisyyden huolimattomuudella. Sen sijaan meidän tulee harkiten ja huolellisesti valmistautua kohtaamaan huomisen arveluttavat tilanteet.” – (Review and Herald, 3.2.1885) *Isämme pitää huolta*, s 130.

Kuinka me kohtaamme päivittäiset haasteemme? Mikä on hengellinen tilamme? Olemmeko yhtä päättäväisiä kuin Daniel ja hänen toverinsa olivat Babyloaniassa, vaan teemmekö kompromisseja maailman kanssa ilman selvää näkemystä tulevaisuudesta? Kuinka valmistaudumme tuleviin kriiseihin? Olemmeko yhdistyneinä yhdessä rakkauden, uskollisuuden ja pyhityksen hengessä? Saammeko päivittäin kokemuksia Herran yhteydessä? Vain mikäli olemme antautuneina Herran taisteluihin, tulemme edistymään hengellisesti, kokemaan voittoja valmistautuen edessä oleviin suuriin koetuksiin samoin kuin maailman historian suurimpaan tapahtumaan.

Lukemisessa nr. 7, veli Idel Suarez, Jr., kertoo eräästä keskustelusta, joka hänellä oli erään adventistiprofessorin kanssa toukokuun 15 päivänä, kirkon toimia ensimmäisen maailmansodan aikana koskeneen, Friedensaussa pidetyn, seitsemännen päivän adventistien järjestämän symposiumin aikana Veli Suarez kirjoittaa: ”Viimeisten päivien taloudellisen taantumana aikana eräs adventistioppinut esitti joitakin harmillisia, jälki-modernin adventistifilosofian mukaisia ennusteita. Niiden mukaan sunnuntailakia ei tulisi koskaan ja profetia saattaisi jäädä toteutumatta. Kysyin eräältä toiselta tapahtumaan osallistuneelta professorilta: ”Uskotteko tekin Amerikkalaisessa yliopistossanne, ettei sunnuntailakia koskaan tulisi?” Hän vastasi, että ongelmana oli se, että neljännen polven adventistit kokivat vaikeutena

Kristuksen tulon viipymisen.

Niin, tässä olemme. Nyt tehtävä on kaksitahoinen. Ensiksi, seurakunnan jäseniä, nuoria ja koko maailmaa tulee varoittaa tulehasta pahan palvelijan kaltaiseksi, joka sanoo ”sydämessään, Herrani tulo viipyy ; ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa.” Matt. 24:48f. Evankeliumi merkitsee maan valona ja suolana olemista. Odottaessamme Jeesuksen tuloa perustamaan rauhan valtakuntansa ympäristötuhoon, väkivallan täyttämän, sekasorron partaalla häilyvän maailman sijaan, meidän tulee elää ja opettaa Raamatussa kuvattuja vanhurskauden ja pyhyiden periaatteita, jotka ovat elämä ja siunaus.

Toiseksi, ”Ja sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana, ja teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän sydämissänne. 2 Piet. 1:19. Rohkaiskaamme jokaista profeetallisten kirjoitusten tutkimiseen menneitten ja nykyisten tapahtumien valossa, erityisesti koskien Danielin ja Ilmestys kirjaa, jotka ovat saaneet vähän huomiota osakseen. Velvollisuutenamme on opettaa lujia hermeneuttisia periaatteita, jotka antavat jokaiselle etsivälle sielulle tarvittavat työvälineet profeetallisen ilmoituksen osien yhdistämiseen ja sen hengellisen merkityksen ymmärtämiseen jumalallisen johdatuksen suunnitelmassa. Jommankumman osan pois jättäminen merkitsee pyhän sanan väärin kohtelua. Kirkastakoot nämä Rukousviikon lukemiset näkemystämme siitä mistä olemme tulleet ja mihin olemme menossa. Enemmän kuin koskaan, meidän tulee erityisesti pitää huolta siitä, mitä meidän odotetaan tulevan tekemään – pidetäänpä sitä pienenä tai suurena. Ja pitäkäämme kätemme irti niistä asioista, jotka ovat Jumalan vastuulla. Pitäkäämme vireillä ja elävinä Hänen meille antamiaan kokemuksia ja rohkaiskaamme jokaista vaikutuspiirissämme hankkimaan omat henkilökohtaiset kokemuksensa Herran kanssa. Rohkaisemme johtajia ja jäseniä osallistumaan kokouspaikallanne jokaiseen lukemistilaisuuteen tällä viikolla. Poikkeuksena voisi olla mahdollisuus mennä jakamaan sanomaa ja rukoilemaan muutoin, sairauden tai liikuntakyvyttömyyden tähden, yksin olevien, kanssa. Rukousviikon viimeinen päivä, sapatti, Joulukuun 13, tulee olemaan paaston ja rukouksen päivä kaikkialla maailmassa.

Myös vuotuiset rukousviikon uhrilahjat, jotka ovat niin äärimmäisen tärkeitä Pääkonferenssin toimintoja tukemassa uusilla kentillä ja avustettavissa maissa tullaan keräämään viimeisen lukemistilaisuuden päättyessä. Tarpeet ovat erityisen kiireellisiä, ja Jumalan antamat varat eivät ole ainoastaan rajoitetut, vaan myös uhan alaisia.

– Pääkonferenssin veljet ja sisaret

”Älköön kukaan ylläpitäkö kuitenkaan ajatusta, että voimme tulla toimeen ilman organisaatiota. Se on vaatinut meiltä paljon tutkimista ja monia rukouksia viisauden saamiseksi että tiedämme Jumalan vastanseen, tämän rakennelman pystyttämiseksi. Se on rakennettu Hänen johtamana, monien uhrausten ja konfliktien kautta. Älköön kukaan veljistämme olko niin petetty että yrittäisi repiä sitä rikki, sillä näin olet saattamassa tilanteeseen, jota et ole toivonut.

”Herran nimessä, vakuutan teille, että se on pysyvä, vahvistuvana, vakiintuneena sekä lujana. Jumalan käskystä, ‘käykää eteenpäin’, edistymme silloin kun voitettavat vaikeudet saivat edistymisen näyttämään mahdottomalta. Tiedämme kuinka paljon Jumalan työn suunnitelmien ratkaiseminen on maksanut menneinä aikoina. Se on ollut luomassa meistä kansaa, joka olemme. Sitten olkoon kukin tavattoman varovainen ettei hämmennä mieliä niiden asioiden suhteen, jotka Jumala on säätänyt hyvinvointiamme ja menestymistämme varten.

’Teidän ei pidä koskaan koettaa vähääkään muuttaa tai siirtää yhtäkään rajapyykkiä, jonka Herra on antanut kansalleen totuutena.

”Työmme piirteisiin ei tule tehdä mitään muutoksia. Sen tulee pysyä yhtä selkeänä ja erityisenä miksi profetia se on saattanut. Meidän ei tule liittoutua millään tavalla maailman kanssa luullen että me niin tehden voisimme tehdä enemmän työtämme.

”Meillä ei ole mitään pelättävää tulevaisuuden suhteen, paitsi jos unohdamme tien, jota Herra on johdattanut meitä ja hänen opetuksensa historiamme aikana. Olemme nyt vahva kansa, jos asetamme luottamuksemme Herraan ; sillä käsittelemme Jumalan sanan suurenmoisia totuuksia. Meillä on syytä olla kaikesta kiitollisia. Jos vaellamme valossa sen loistaessa päällemme Jumalan elävistä viisauden sanoista, meillä tulee olemaan suurta vastuuta, joka on suhteessa suureen valo- on, joka on annettu meille Jumalasta. Meillä on monia velvollisuuksia suoritettavana, koska meistä on tehty pyhän totuuden haltijoita. Se on tarkoitettu annettavaksi maailmalle kaikessa kauneudessaan ja kunniaassaan. Olemme Jumalalle velkaa sen että käytämme jokaisen uskomansa tilaisuuden kaunistamaan luonteen pyhyden totuutta – ja lähettämään varoituksen ja lohdutuksen sanoman, toivon ja rakkauden sanoman niille, jotka ovat erehdyksen ja synnin pimeydessä.” General Conference Daily Bulletin, 20.02, 1889

Rukousviikon lukemiset 5-13 Joulukuuta 2014

- 1. Uskonpuhdistuksen profetallinen perusta** Parmenas Shirima
- 2. Kristus vanhurskaudemme – kaiken uudistuksen perusta** Alfredo

Fisicaro

3. Historiallinen todiste Uskonpuhdistusliikkeen olemassaolosta Raquel Orce-Sotomayor

4. Kymmenen käskyä ja sota- eli aseellinen palvelus Francesco Caputo

5. Terveyden uudistussanoma uskonpuhdistuksessa Roland De La Paz

6. Pasifismi, ei-väkivaltaa ja tunnonarka asevelvollisuus Woosan Kang/
Antonino Di Franca

7. Kolmannen enkelin sanoman lopullinen voitto Idel Suarez, Jr.

Lukeminen 1 – Perjantaina, 5 joulukuuta, 2014

Uskonpuhdistuksen profeettallinen perusta

Parmenas Shirima, Tanzania

Vuoden 2014 loppu satavuotismuistona Uskonpuhdistusliikkeen synnystä Seitsemännen päivän adventistien keskuudessa, on sopiva aika miettiä lähemmin Jumalan seurakunnan profeettallista perustaa. Tavoitteena tässä tarkentaa alkuperäisen uskonpuhdistusliikkeen luonteenpiirrettä. Aiomme mainita uskon peruseräkkeet, jotka annettiin ensimmäisille vanhemmillemme ja seuraaville sukupolville. Viittaamme näihin periaatteisiin ”jumalallisina laitoksina”, sillä ne olivat Jumalan itsensä vakiinnuttamia ja niillä on välitön suhde ihmisen hengelliseen ja fyysilliseen hyvinvointiin. Kun Jumala teki liiton kansansa, Israelin kanssa, Hän uskoi heille jumalalliset periaatteensa. Israelilaiset olivat kansana toistuvasti uskottomia niiden pitämisessä, hyläten myös Jumalan Pojan, Messiaan. Siksi Kristus perusti seurakuntansa uudelle liitolle, ihmisille kaikista kansakunnista ja kielistä. Vuodesta 1844 alkaen adventtiseurakunta kutsuttiin Jumalan jäännös-seurakuntana totuuden korokkeelle. Historia osoittaa Ilmestyskirjan 12:17 profetian mukaan, että saatana kävi voimaperäistä sotaa tätä seurakuntaa vastaan houkutellakseen sitä olemaan uskon Jumalallisille periaatteille. Luopumus levisi nopeasti SPA seurakunnassa, ja Jumala näki adventistien kestävänsä vuonna 1914 alkaneen ensimmäisen maailmansodan kriisin ja ylläpitävän Hänen jäännös-seurakuntansa pyhyttä ja puhtautta.

On olemassa kolme peruskriteeriä, jotka luonnehtivat Jumalan jäännös-seurakuntaa:

1. Oppi: Jumalan ihmiset ylläpitävät heille uskottua tervettä oppia Raamattuun ja profetian henkeen perustuen. Oppi määrittää Jumalan seurakunnan hengellisyyden ja uskollisuuden.

”Mutta Jumala tahtoo, että maan päällä on Raamattua, ja ainoastaan

Raamattua kaiken opin mittapuuna ja kaiken uudistuksen perustana ylläpitävä kansa. Oppineiden mielipiteet, tieteen johtopäätökset, kirkolliskokousten uskontunnustukset, niin lukuisat ja erimieliset kuin ovat kirkot, joita he edustavat, enemmistön ääntä, ei yhtä eikä kaikkia, tulisi pitää todisteena jonkin uskon kysymyksen puolesta tai sitä vastaan. Ennen jonkin opin tai ohjeen hyväksymistä, meidän tulisi vaatia yksinkertainen 'näin sanoo Herra' sen tueksi." – Suuri Taistelu, s 595.

"Yhtäkään totuuden riviä, joka on tehnyt SPA kansan siksi mikä se on, ei tulisi heikentää. Meillä on totuuden vanhat maamerkit, kokemus ja velvollisuus, ja meidän tulisi puolustaa lujasti peri- aatteitamme, kaiken maailman nähden." – *Todistuksia seurakunnalle*, VI, s 17.

2. Profetia: Jumalan seurakunnan jatkuvuus on ennustettu niin Raamatussa kuin profetian hengen kautta. Aamoksen mukaan 3:7, "Totisesti Herra Jumala ei tee mitään ilmoittamatta salai- suuttaan palvelijoilleen profeteoille."

3. Historia: Jumalan seurakunnan jatkuvuuden vahvistaa historian ketju, Eedenistä alkaen. Aivan alusta alkaen Jumalan seurakunnan historiaa on leimannut kuuliaisuus ja tottelemattomuus, luopumus ja eriseura. Yhä uudestaan tuli näkyviin "uskollinen jäännös", joka oli silloin Jumalan seurakunta totuudessa, jos välttämätöntä, protestoiden ja erkaantuen, niin kuin uudelleen järjestäytyen epäoikeudenmukaisuuden ja jatkuvan erehdyksen vallitessa. Tällä tavalla oli uskon- puhdistajien aikana keskiajalla yhtä hyvin kuin adventiliikkeen ja myös SPA seurakunnassa ensimmäisen maailmansodan aikana. "Ellei sotajoukkojen Herra olisi jättänyt meille hyvin pientä jäännöstä, meidän olisi käynyt kuin Sodomian ja olisimme olleet Gomorran kaltaiset." Jesaja 1:9.

Mitä tulisi sanoa usein kohtaamastamme ajatuksesta, että Jumala hyväksyy ja johtaa kaikkia Sapatin pitäviä ryhmiä? "Jumalalla on maan päällä erityinen seurakunta, joka tuo esille maahan poljetun lain, ja esittelee maailmalle Jumalan karitsan, joka ottaa pois maailman synnit. Seurakunta on Kristuksen armon rikkauksien runsauksien säilytyspaikka ja seurakunnan kautta tullaan lopulta julkituomaan Jumalan rakkauden lopullinen ja täysi ilmoitus maailmalle, jonka on määrä tulla valaistuksi sen ihanuudella." – *Todistuksia saarnaaj. ja evankel. työntekijöille*, ss. 58, 50.

Tänään, kuten Ellen G. Whiten aikana, on havaittavissa erilaisia ryhmiä adventistien keskuudessa:

1. Nimelliset adventistit olivat adventtiuskovia, jotka hylkäsivät pyhäkkö- ja sa- pattitotuudet. Tänään tämä voi soveltua adventisteihin yksilöinä tai ryhminä, jotka ovat luopuneet adventistitotuuden maamerkeistä. (ks. *Early Writings*, s 261)

2. Väärät uskonpuhdistukset. Ellen G. White kuvailee väärin uskonpuhdistusten ilmaantumista, joka ei johtaisi todelliseen kääntymykseen erehdyksestä totuuteen. Näitä vääriä herätyksiä johtaisivat myös luulotellut adventistit. (ks. *Early Writings*, s 45)

3. Itsenäiset ryhmät tai yksinäiset jotka vastustavat organisaatiota ja seurakuntajärjestystä ja levittävät muita vääriä opetuksia. (ks. *Testimonies*, ss 258f.)

4. Jäännösseurakunta eli todelliset uskonpuhdistajat. (ks. *Early Writings*, s 261)

Jumalallisia instituutioita Eedenissä

Alussa Jumala loi kaiken täydelliseksi. Taatakseen luotujensa onnellisuuden maan päällä Jumala loi moraalisia instituutioita, jotka olivat Hänen rakastavan hallintonsa perusteita ja jotka hän uskoi ihmiselle. Seuraavien sukupolvien aikana, syntiinlankeemuksen jälkeen, nuo perustat sortuivat. Jesajan profetian mukaan (Jes. 58:12) Jumala on kutsuva ajan lopulla kansan korjaamaan murtuneet periaatteet: ”Sinun jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, sinä kohotat perusmuurit, muinaisten polvien laskemat; ja sinun nimesi on oleva: ”halkeamain umpeenmuuraaja” ja ”teitten korjaaja maan asuttamiseksi”. Tätä jaetta kommentoiden, profetian henki puhuu uskonpuhdistuksesta ajan päättyessä: ”Jumalan jäännöskansan tulee, maailman edessä uskonpuhdistajina seisten, osoittaa Jumalan lain olevan kaiken pysyvän uskonpuhdistuksen perusta ja että neljännen käskyn sapatin tulee olla luomisen muistomerkkinä, uskollisena muistuttajana Jumalan voimasta. Selvästi erottuvina suuntaviivoina niiden tulee esittää kuuliaisuuden välttämättömyyttä kaikkien dekalogin säädösten suhteen. Kristuksen rakkauden hillitsemänä heidän tulee yhteistyössä hänen kanssaan korjata murtuneet paikat. Heistä on tuleva murtumain umpeenmuuraajia, entisten polkujen korjaajia.” – *Profeetat ja kuninkaata*, 678.

Tahdomme nyt miettiä lyhyesti instituutioita, jotka Jumala on vakiinnuttanut ja antanut ihmiselle alussa.

1. Jumalan pyhä laki Koska rakkauden laki on Jumalan hallituksen perustana, riippuu kaikkien älyllisten olentojen onnellisuus heidän täydellisestä sopeutumisestaan sen suuriin vanhurskauden periaatteisiin. Jumala odottaa kaikilta luoduiltaan rakkauden palvelusta – hänen luonteensa arvostukseen perustuvaa palvelusta. Hän ei pidä vähääkään pakollisesta kuuliaisuudesta, vaan antaa kaikille tahdon vapauden, jotta häntä palveltaisiin vapaaehtoisesti...” (*Patriarkat ja Profeetat*, 12f.)

”Saatana selitti pyhän ihmisparin hyötyvän Jumalan lain rikkomisesta. Eikö nykyään väitetä juuri samaa? Monet puhuvat niiden ahdasmielisyysdestä,

jotka noudattavat Jumalan käskyjä, ja sanovat olevansa paljon vapaampia ja käsityksiltään avarampia. Mitä tämä on muuta kuin kaiku siitä äänestä, joka paratiisissa julisti: 'Sinä päivänä, jona te siitä syötte – eli rikotte Jumalan kiellon - 'te tulette niin kuin Jumala tietämään?'... Mikä tahansa on Jumalan sanan vastaista, on varmuudella peräisin saatanasta" (*PP*, 54f.) Lue myös: 2 Ms. 20:1-17; Saarnaaja 12:13ff.; 5 Ms 11: 26ff. ; 30:19 ; 20: 17f.).

2. Sapatti Luomisen ihmeteltävät työt eivät jääneet ilman muistoa. Psalmista sanoo: ”Hän on säätänyt ihmeellisten tekojensa muiston; ...” Ps. 111:4. Sapatti on siksi Herran lepopäivä, jonka hän jätti kansalleen jotta he viettäisivät sitä hengelliseksi ja ruumiilliseksi levoksi. Sapatti on myös merkinä Jumalan ja Hänen kansansa välillä. Lue myös: 1 Ms 2:1-3; 2 Ms 20:8-11; 31:13-17; Hesekiel 20: 12, 20; Jes. 58:13f. Hepr. 4: 9ff.)

3. Avioliitto- elinikäinen side ”Ihmistä ei luotu elämään ja asumaan yksinäisyydessä, vaan sosiaalisena olentona. Ilman kumppanuutta kauniit näkymät ja ilahduttavat toimet Edenissä eivät olisi tuottaneet täydellistä onnea. Seurustelu enkeleidenkään kanssa ei olisi tyydyttänyt hänen myötätunnon ja seuran kaipuutaan. Ei ollut vielä ketään samankaltaista, rakkauden kohdetta. ”Jumala antoi itse Adamille kumppanin. Herra valmisti 'soveliaan avun hänelle'- häntä vastaavan – sellaisen, joka saattoi olla yhtä rakkaudessa ja sympatiassa...

”Jumala vietti juhlavasti ensimmäisen ihmisparin liittoa. Näin aviosäädyn asettajana on maailmankaikkeuden luoja..” – *Conflict and Courage*, s 14. Katso myös: 1 Ms 1:27f ; 2:18, 21ff. ; Matt. 19: 3-6; Mal. 2:13-16; Rm 7:1ff; 1 Kor. 7: 10f ; Ef. 5:22-31.

4. Elämäntapa ”Ja Herra Jumala istutti paratiisin Eedeniin, itään, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt.”

”Ja Jumala sanoi: 'Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi.'” 1 Ms 2:8 ; 1:29. Kun Luoja määräsi ihmiselle ruokajärjestyksen paratiisissa. Hän antoi ihmiselle parhaiten sopivan ravinnon – kasvisruoan. Luomisessa Hän antoi ihmiselle ruoaksi hedelmät, pähkinät, kasvikset ja palkokasvit. Kedon ruohot tulivat lisäksi myöhemmin. Ms 1: 3:18. Jumala loi täydellisen ihmisen. Ruumis, sielu ja henki kuuluvat Jumalalle. Hänen tahtonsa on että ihmiskunta iloitsisi hengellisen, mielentilan ja fyysisen terveyden tilasta. Siksi hän antoi terveysperiaatteet. ”Terveysuudistus on yksi työn haara, jonka on määrä valmistaa kansa Herran tulolle. Se on yhtä läheisesti liittyneenä kolmannen enkelin sanoman kanssa kuin käsi on rihmaisruumiiseen.” - *Kristillinen raittius ja Raamatun hygienia*, 9. Lue lisäksi: 2 Ms 15:26; 16: 1-4.

”Jos toimimme periaatteesta näissä asioissa, jos noudatamme tiukkoja ravintosääntöjä, jos koulimme makua Jumalan suunnitelman mukaan, vaikutuksemme tulee olemaan Jumalan mielen mukaista.” - *Todistuksia Ruokavaliosta ja Ravinnosta (Testimony Studies on Diet and Foods, 69)*.

Puhdas ilma, auringon valo, raittius, lepo, harjoitus, kunnollinen ravinto, veden nauttiminen, luottamus Jumalan voimaan – ovat todellisia lääkkeitä.” – *The Ministry of Healing, s. 127*.

”On yksilöitä, joiden tulisi olla valveilla lihan syönnin vaarojen suhteen, vielä syödessään eläinten lihaa, näin vaarantaen fyysisen, henkisen ja hengellisen terveytensä. Monet, jotka ovat nyt ainoastaan puoliksi kääntyneitä lihan syönnin suhteen, tulevat lähtemään eivätkä kulje enää muiden kanssa.” - *Counsels on Health (Terveysohjeita), s 575; Maranatha, s 62*.

5. Rauha Ensimmäinen väkivallanteko, joka aiheutti verenvuodatusta, oli Kainin tekemä kun hän surmasi viattoman veljensä, Abelin, jota seurasi Lemekin teko. 1 Ms 4: 5-10, 23. Siitä ajasta lähtien väkivalta ja ja sodat ovat moninkertaistuneet kun ihmiset ja kuningaskunnat nousevat toisiaan ja muita valtakuntia vastaan. Matt. 24: 6-11.

Muoin Herra kielsi kansaansa muodostamaan liittoja pakanakansojen kanssa, 5 Ms 7: 1-4. Siitä huolimatta Juuda ja Efraim liittoutui Egyptin, Syyrian ja Assyrian kanssa. 2 Kuningasten kirja 18:21; Jes. 36:6; 1 Kun. 15: 17ff.; Hoosea 12: 1f.; 5: 13. Raamattu pitää sellaisia liittoja *huoruutena*. (Ilm. 17:2, 4), sillä ne luovat kompromisseja sekä sotiakin. Maailma on tänään sokaistunut politiikan ja sodan hengestä. ”Mitä tulee maailmaan, kristityt sanovat: ‘Me emme halua polskutella politiikassa’. He sanovat päättäväisesti: ‘Olemme pyhiinvaeltajia ja muukalaisia; meidän kansalaisuutemme on ylhäällä’.” - *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s 131*.

”Minulle näytettiin että Jumalan kansa, joka on Hänen erityinen aarteensa, ei voi sekaantua tähän hämmentävään sotaan (USA:n kansallissota, 1861-65), sillä se on vastoin jokaista heidän uskonsa periaatetta. Armeijassa he eivät voi totella totuutta ja samalla totella upseeriensa vaatimuksia.” – *Todistuksia Seurakunnalle, 1, s 361*.

6. Uskon puhtaus Jumalan seurakunnan yhteistyö organisatorisella tasolla muiden uskonnollisten yhdyskuntien kanssa, on eräs saatanan strategioista Jumalan seurakunnan ja nykyisen totuuden vaikutuksen neutralisoinniseksi. Aivan alusta lähtien, Kainin kapinan jälkeen, Jumalan ihmiset olivat erillään ja selvästi erottuvina kapinoivista. 1 Ms 4:16f, 25f. Linjojen sekoituessa, väkivalta lisääntyi moninkertaiseksi ja Jumalan oli tuhottava koko ihmiskunta vedenpaisumuksessa. 1 Ms 6:1-3.

Myöhemmin, kun israelilaist oli valittu Jumalan kansdaksi ja

seurakunnaksi, sama erityisyyden periaatetta sovellettiin heihin. 2 Ms 19: 3-6; 5 Ms 7: 1-6; Kor. 6:14-18; Ilm. 18: 1-5.

”Maailmaa ei pidä johdattaa seurakuntaan ja eikä solmia avioliittoa tai muodostaa yhdyssidettä. Tällä tavoin seurakunta turmeltuu todella. Ja kuten Ilmestyskirjassa on ilmaistu, ’kaikkien saas- taisten lintujen tyyssijaksi.’” – *Todistuksia Saarnaajille ja Evankeliumin työntekijöille*, s 265.

7. Kymmenykset ja lahjat ”Jumala loi jokaisen Eedenin puun miellyttäväksi katsella ja hyväksi ravinnoksi pyytäen Adamia ja Eevaa vapaasti nauttimaan Hänen anteliaisuudestaan. Mutta Hän teki yhden poikkeuksen. Hyvän ja pahan tiedon puusta heidän ei tullut syödä. Tämän puun Jumala varasi alituiseksi muistuttajaksi Hänen omistusoikeudestaan kaikkeen. Näin Hän antoi heille tilaisuuden osoittaa uskonsa ja luottamuksensa Häneen täydellisellä kuuliaisuudella Hänen vaatimuksiinsa.

”Niin on Jumalan vaatimusten kanssa koskien meitä. Hän asettaa aarteensa ihmisten käsiin, mutta vaatii, että kymmenes osa laitetaan syrjään Hänen työtänsä varten. Hän vaatii tämän osuuden laitettavaksi rahastoon. Se tulee palauttaa Hänelle omanaan ; se on pyhää ja tulee käyttää pyhiin tarkoituksiin – niiden tukemiseen, jotka vievät pelastuksen sanomaa maailman kaikkiin osiin. Hän varaa tämän osan, joka merkitsee sitä että varoja voi aina virrata Hänen aarrekkamioonsa ja että totuuden valo voidaan viedä sekä lähellä että kaukana oleville. Uskollisesti tätä vaatimusta totellen, tunnustamme, että kaikki kuuluu Jumalalle.” – *Todistuksia Seurakunnalla*, 6, s 386.

Tänään kuuliaisuutemme ja uskollisuutemme kuten myös rakkautemme Jumalaan osoitetaan kymmenystemme ja uhriemme kautta. Lue myös: 1 Ms 2:16f. ; 5 Ms 12: 6,11; Malakia 3:8-12 ; 2 Kor. 9:-8.

8. Vanhurskaus uskon kautta ”Syntiinlankeemuksensa jälkeen Adamin ja Eevan ei tullut enää asua Edenissä. He pyysivät hartaasti että saisivat jäädä viattomuutensa ja ilon tyyssijaan. He myönsivät menettäneensä kaiken oikeuden tuohon onnelliseen asuinsijaan, mutta vakuuttivat tulevaisuudessa noudattavansa ehdotonta kuuliaisuutta Jumalaa kohtaan.... ”Jumalan Poika, Taivaan loistava päällikkö, koki sääliä langennutta ihmiskuntaa kohtaan. Hänen sydäntään liikutti rajaton myötä- tunto kadotetun maan murheen noustessa Hänen eteensä. Mutta jumalallinen rakkaus oli laatinut suunnitelman, jonka avulla ihminen voitaisiin pelastaa. Rikottu Jumalan laki vaati synnintekijän elämän. Kaikessa maailmankaikkeudessa oli vain yksi, joka ihmisen puolesta voisi tyydyttää lain vaatimukset. Koska Jumalan laki on yhtä pyhä kuin Jumala itse, vain yksi Jumalan kaltainen voisi suorittaa lunastuksen lainrikkomuksesta. Ainoastaan Kristus voisi lunastaa langenneen ihmisen lain kirouksesta ja saattaa hänet jälleen sopusointuun Taivaan kanssa. Kristus

tahtoi ottaa päälleen synnin syyllisyyden ja häpeän – niin pyhälle Jumalalle vastenmielisen synnin, että sen täytyi erottaa Isä Pojastaan. Kristus menisi syvimpään kurjuuteen pelastaakseen perikatoon joutuneen ihmissuvun.” – *Patriarkat ja Profeetat*, ss 61, 63. Lue lisäksi: 1 Ms 3:15, 21; Jes. 53: 3-7, 11; Jer. 23:5f. ; Rom 3:22-26; Ef. 2: 5-8; Titus 2: 11-14; Ilm. 14:12.

Hämmästyttäviä samankaltaisuuksia Israelin historian kanssa

Kun lopun ajasta kertonut Danielin profetia 8:14 täyttyi lokakuussa 1844, adventiliike heräsi elämään. Myöhemmin SP adventistiseurakunta syntyi maailmanlaajuiseksi organisaatioksi tästä liikkeestä. Sille oli uskottu kolmen enkelin sanomat ja profetian hengen lahja Ellen G. Whiten kautta. Ikävää, mutta ei kulunut kauan ennen kuin seurakunta alkoi taantua, ja mahdollisesti esiin tyi avointa luopumusta. Kuten Jer. 6:16 kirjoitti, kansa kieltäytyi kulkemasta entisiä polkuja, ja Ilm. 3: 14-18 kuvasi kansan tulevan penseäksi. Profetian Hengen selkeät todistukset varoittavat Jumalan seurakuntaa jättämästä vanhurskauden polkua ja totuutta.

”Jerusalem on vertauskuva siitä, mitä seurakunnasta tulee, mikäli se kieltäytyy vaeltamasta Jumalan antamassa valossa.” – *Todistuksia Seurakunnalle*, 8, s 67.

”Kuten muinainen Israel, seurakunta on häpäissyt Jumalansa erkanemalla valosta, laiminlyömällä velvollisuutensa ja käyttämällä väärin korkeaa ja ylevää erityisasemaansa ja luonteen pyhittyneisyyttä. Seurakunnan jäsenet ovat loukanneet liittonsa elää ainoastaan Jumalalle. He ovat yhtyneet itsekkäisiin ja maailmaa rakastaviin. Ylpeys, nautinnon rakkaus ja synti on tullut rakkaaksi, ja Kristus on poistunut, seurakunnasta. Hänen henkensä on sammutettu seurakunnassa. Saatana työskentelee rinta rinnan tunnustavien kristittyjen kanssa; kuitenkin he ovat niin puuttuvaisia hengellisen erottamiskyvyn suhteen, etteivät tunnista häntä.” – *Todistuksia Seurakunnalle*, 2, ss441f.

”Pyhäkön vaa’alla SP adventistiseurakunta tullaan punnitsemaan. Hänet tullaan tuomitse maan niiden etuoikeuksien ja etujen perusteella, jotka seurakunta on saanut. Jos seurakunnan hengellinen kokemus ei vastaa niitä etuja, jotka Kristus äärettömän suurella hinnalla, on suonut sille ; jos seurakunnalle annetut siunaukset eivät ole tehneet sitä päteväksi tekemään annettua tehtävää, hänelle lausutaan sanat: ‘Havaittu kevyeksi’ Annetun valon ja tilaisuuden mukaan, seurakunta saa tuomionsa.” – *Todistuksia Seurakunnalle*, 8, s 247.

Kristus meidän vanhurskaudemme –sanoma hyljätty

Sisar White kommentoi Pääkonferenssissa vuonna 1888 esitetyn sanoman tueksi : ”Herra lähetti suuressa armossaan mitä kallisarvoisimman sanoman kansalleen. ... Tämän sanoman oli määrä entistä selkeämmin esittää maailmalle korotettu Vapahtaja, koko maailman syntien edestä annettu uhri. Se toi esille uskon kautta vanhurskauttamisen varmuuden ; se kutsui kansaa ottamaan vastaan Kristuksen vanhurskauden. Se on tuotu ilmi kuuliaisuudessa kaikille Jumalan käskyille. Moni oli menettänyt näkyvistä Jeesuksen. Heidän tarvitsi saada kiinnittää katseensa Hänen jumalalliseen persoonaansa, ansioihinsa ja hänen muuttumattomaan rakkauteensa ihmiskuntaa kohtaan. Kaikki valta on annettu Hänen käteensä että Hän jakaisi rikkaita lahjoja ihmisille, antaisi tiedon oman vanhurskautensa verrattomasta avuttomalle ihmiselle. Tämä on sanoma, jonka Jumala määräsi annettavaksi maailmalle. Se on kolmannen enkelin sanoma, joka on määrä julistaa suurella äänellä, ja jota seuraa hänen Henkensä vuodattaminen suuressa määrin.” –*Todistuksia Saarnaajille ja Evankeliumin Työntekijöille*, ss 91f.

On murheellista, että suurin osa edustajista konferenssissa hylkäsi sanoman. Sisar White kirjoitti myöhemmin: ”Olkoon Jumala armollinen teille; sillä jos jatkatte tällä tavalla, vain pahaa voidaan profetoida teitä koskien.” – *Todistuksia Seurakunnalle*, 5, s 77.

Huomaamattomiksi jääneet kutsut

Monet kutsut uskonpuhdistukseen tuotiin Raamatusta ja profetian hengen kautta, mutta niitä ei otettu huomioon. Tässä on koko joukko valituksia Jumalan palvelijalta: ”Me tarvitsemme perusteellista uskonpuhdistusta kaikissa seurakunnissamme. Käännättävän voiman täytyy tulla seurakuntaan. Etsikää Herraa mitä vakavimmin, pankaa pois syntinne ja viipykää Jerusalemissa kunnes tulette puetuksi voimalla korkeudesta.” - *Todistuksia Saarnaajille ja Evankeliumin työntekijöille*, s 443. ”Jumalan kansa ei kestä koetusta ellei ole herätystä ja uskonpuhdistusta.” *Todistuksia Seurakunnalle*, 8, s 285.

”Ellei Jumalan kansan keskuudessa ole horjumaton uskonpuhdistusta, Herra on kääntävä kasvonsa heidän luotaan.” - *Todistuksia Seurakunnalle*, 8, s 146.

”Mutta selkeää ymmärrystä tarvitaan nyt. Jumala kutsuu niitä, jotka tahtovat tulla Pyhän Hengen ohjaamiksi ja johdatetuiksi perusteellisen uskonpuhdistuksen työhön. Näen kriisin edessämme, ja Herra kutsuu työntekijöitään tulemaan riviin. Jokaisen sielun pitäisi nyt olla syvemmän , todellisemman pyhityksen suhteessa Jumalaan kuin menneiden vuosien aikana....” *Selected Messages*, 2, s 400.

”Kuka voi totuudenmukaisesti sanoa: ’Kultamme on koeteltu tulessa; vaatteitamme ei maailma ole tahrannut? Näin Opettajamme osoittavan niin sanotun vanhurskauden vaatteisiin. Riisumalla ne päältä, Hän paljasti alla olevan tahrat. Sitten hän sanoi minulle: ’Etkö näe kuinka he teeskennellen ovat peittäneet luonteensa tahraisuuden ja mädännäisyyden?’ ”Kuinka on uskollinen kaupunki tullut porton kaltaiseksi.” Isäni talosta on tehty kauppatavara, paikka, josta Jumalan läsnäolo ja kunnia on väistynyt.” – *Todistuksia Seurakunnalle*, 8, s 250.

Jumalan aikaansaama uskonpuhdistus

Monien kutsujen uskonpuhdistukseen epäonnistuttua, Jumala otti viisaudessaan käyttöön erilaisen ja odottamattoman toimenpiteen kansansa uudistamiseksi. Hän salli seurakuntansa kokea rajuimpia koetuksia I maailmansodan aikana.

”Sallikaa minun kertoa teille, että Herra tulee tässä viimeisessä työssä toimimaan hyvin epätavallisella tavalla ja tavalla, joka tulee olemaan inhimillisen suunnittelun vastaista.” – *Todistuksia Saarnaajille ja Evankeliumin Työntekijöille*, s 300.

”Syy siihen miksi Hän ei useammin valitse oppineita ja korkeassa asemassa olevia miehiä johtamaan uskonpuhdistusliikkeisiin, on heidän luottamuksensa uskontunnustuksiinsa, teorioihinsa ja teologisiin järjestelmiinsä tuntematta tarvetta tulla Jumalan opettamiksi.” – *Suuri Taistelu*, 456.

”Pian Jumalan kansa koetellaan tulisin koettelemuksin, ja suuri osa niistä, jotka nyt näyttävät olevan aitoja ja todellisia tulevat osoittautumaan epäaidoksi metalliksi.” – *Todistuksia Seurakunnalle*, 5, s 136.

”Hirvittävät kokeet ja koettelemukset ovat Jumalan lasten kohdattavissa. Sodan henki hämmentää kansakuntia maan toiselta kulmalta toiselle.” – *Todistuksia Seurakunnalle*, 9, s 17.

”Olen ollut syvästi vaikutettu näyistä, jotka hiljattain ovat tulleet eteeni öiseen aikaan. Näytti olevan suuri liike – herätystyö, joka eteni monella suunnalla. Kansamme eteni järjestyksessä Jumalan kutsuun vastaten.” – *Todistuksia Saarnaajille ja Evankeliumin työntekijöille*, ss 514f.

Vuoden 1888 sanoma – suuren huudon alku

”Koetuksen aika on juuri kohdallamme, sillä kolmannen enkelin voimakas huuto on juuri alkanut Kristuksen, syntejä anteeksi antavan Lunastajan, vanhurskauden ilmestyksessä, Tämä on sen enkelin toiminnan alku, jonka kirkkaus tulee täyttämään koko maailman.” (*Review & Herald*, 22.11.1892) *Valikoituja Sanomia*, 1, s 362.

”Tämä oli Ilmestyskirjan 18:1-3 täyttymys: ”Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: ’Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavien lintujen tyyssijaksi. Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaasivat ovat haureutta harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kauppiasvat ovat rikastuneet hänen heikymänsä runsaudesta.”

Sisar White kertoi kuinka tämä Ilmestyskirjan 18. Luvun enkeli tulisi toimimaan. Aikaisin 1850- luvulla, hän kirjoitti koetuksesta tai kiusauksesta, jonka seurakunta joutuisi kokemaan: ”Sanoma Babylonin tuhosta, jonka toinen enkeli välittää, toistetaan lisämaininnalla turmeluksista, jotka ovat tunkeutuneet kirkkoihin vuodesta 1844 lähtien. Tämän enkelin työ tulee esille oikeaan aikaan yhtyäkseen suureen kolmannen enkelin sanomaan kun se laajenee voimakkaaksi huudoksi. Ja Jumalan kansa on näin valmistautunut pysymään lujana koetuksen hetkenä, joka heitä pian on kohtaava.... ”Tämä sanoma näytti olevan lisä kolmanteen sanomaan, joka liittyy keskisyön huutona toisen enkelin sanomaan vuonna 1844.” – *Early Writings*, s 277.

Uskonpuhdistusliike ja suuren huudon jatkuminen

Huomaamme edellä olevissa lainauksissa johdonmukaisen kuvauksen siitä mitä on tapahtuva. Suuren huudon sanoma liittyy kolmannen enkelin sanomaan kuten keskisyön huuto liittyi toisen enkelin sanomaan vuonna 1844. Jos analysoimme tätä lausuntoa, panemme merkille, että kun keskisyön huuto liittyi toisen enkelin sanomaan 1844, adventtiliike, joka oli kasvanut lukumäärältään yli 50 000 jäsenen, seuloitui vain noin 50 uskollisen jäännökseen. Voisiko olla niin, että tämä kokemus toistuu suuren huudon kehittymisen aikana? Voimme analysoida tätä edelleen seuraavasti :

1. Suuren huudon sanoma kohdistuu ensi kädessä Seitsemännen Päivän Adventisteille, mutta myös kirkoille/ seurakunnille koko maailmassa. Noin neljäkymmentä vuotta myöhemmin, 1892, EGW vahvisti aikaisemman lausuntonsa sanoen: ”Koetuksen aika on juuri kohdallamme, sillä kolmannen enkelin voimakas huuto on jo alkanut Kristuksen, synnit anteeksiantavan Sovittajan, vanhurskauden ilmestyksessä. Tämä on sen enkelin työn alku, jonka kirkkaus täyttää koko maailman.” –*Review & Herald*, 22.11, 1892.

2. Suuren huudon sanoma oli tarkoitettu valmistamaan Jumalan kansaa kestämään koetuksessa, jonka he pian kohtaisivat I:ssä maailmansodassa.

3. Kuten jo mainittiin, sisar White sanoo että suuri huuto tulee jatkumaan, koska luopumus seurakunnissa tulee lisääntymään. Kun SP Adventistien

johtajat I maailmansodan aikana viralli-sesti suosittelivat, että heidän jäsenensä osallistuisivat sotaan näin päättäen rikkoa Jumalan käskyjä sodan aikoina, ”suuri huuto” tuli välttämättömäksi varoittamaan Jumalan kansaa tässä suhteessa.

Suuri huuto tulee päätökseen kun luopumus Jumalan laista on pahimmillaan. Harkitkaa tätä lausuntoa, ”Eräs asia, joka on varmasti toteutuva pian, on että suuri luopumus tulee tapahtumaan pian. Se kasvaa suuremmaksi ja voimakkaaksi jatkaen niin tehden kunnes Herra tulee laskeutuen taivaasta huudon kera.” – *Special Testimonies*, sarja B, No. 7, s 57, jouluk. 4, 1905.

Siksi sanoma, jonka vanhimmat A.T. Jones ja E.J. Waggoner toivat esille, oli juuri suuren huudon alkua. Sanoma ei kuitenkaan voinut paisua täyteen kirkkauteensa, koska seurakunta oli menossa alaspäin hengellisesti, mikä tuli ilmeiseksi v. 1914. Militaristisen kantansa ja selkeän sotaan osallistumiseen liittyvän lausumansa kera SP Adventistiseurakunta rikkoi neljättä ja kuudetta käskyä kannustamalla jäseniään tarttumaan aseeseen vieläpä sapatin päivänä. Tätä päätöstä ei koskaan tähän päivään saakka muutettu. Kirkko ei näin ollen selviytynyt koetuksessa.

Tuohon aikaan tehdyn ilmoituksen mukaan 98 % seurakunnan jäsenistä tuki kirkon johdon päätöstä, kun taas 2 % uskollinen jäännös seiso i lujana seurakunnan alkuperäisellä kannalla kannattaen kuuliaisuutta Jumalan käskyille.

Rakkaat veljet ja sisaret, tämän rukousviikon aikana meidän tulisi olla tietoisia tosiasiaista, että meillä uskonpuhdistusliikkeenä on korkea kutsumus niin kuin myös suuri velvollisuus. Yksilöinä ja seurakuntana, elämmekö kutsumuksemme mukaisesti? Kuinka täytämme vastuumme toisten adventistiorganisaatioiden ja maailman suhteen ?

Kaikille adventisteille ja jokaiselle kaikissa muissa yhteisöissä kuuluu tänään kutsu: ”Tulkaa ulos siitä, kansani, ettette joutuisi osallisiksi hänen synteihinsä, ...” Ilm. 18:4. Kuitenkin tämä todistus loistavine vaikutuksineen nähdään vasta kun Uskonpuhdistus liikkeenä tuomme esille Jumalan rakkauden maailmalle. ”Seurakunnan jäsenten, niiden, jotka Hän on kutsunut pimeydestä valta- vaan kirkkauteensa, tulee ilmi tuoda Hänen kunniansa. Seurakunta on Kristuksen armon rikkauksien varasto; ja ”seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon” Ef. 3:10. – *Apostolien teot*, 9.

Antakoon Jumala meille taivaallista ymmärrystä ja rohkeutta täyttää paikkamme kolmen enkelin sanomien ja suuren huudon julistuksessa langenneelle maailmalle.

Aamen.

Kristus vanhurskaudemme – Kaiken uskonpuhdistuksen perusta

Alfredo Fisicaro, Chile

Tämä on kaikkein kallisarvoisin Jumalan ihmisille antama jalokivi. On etuoikeus voida tietää, hyväksyä ja eläen kokea se. On kysymys lunastussuunnitelman keskuksesta kuten kolmen enkelin sanomat. Ilmestyskirja 14: 6-12.

Mitä on vanhurskaus ?

Kuninkaallinen Espanjan Akatemia tarjoaa useita vaihtoehtoisia määritelmiä espanjalaiselle sanalle *justicia* – käännettynä ”vanhurskaus”. Siihen liittyy ”laki, ymmärrys, kohtuus ; ”sellainen, joka tehdään oikeuden ja ymmärryksen pohjalta. Se on Jumalan ominaisuus, jonka pohjalta kaikki asiat on numeroitu, punnittu tai mitattu. ”Tavanomaisesti ymmärrettynä jumalallisena kaitselmuksena, joka rankaisee tai palkitsee sen mukaan kuin kukin ansaitsee.”

Jumalan sana kertoo meille, että Jumala on vanhurskauden alkulähde ja että Jehova ilmoittaa itsensä oikeamielisenä: ””Sinun, Herra, on vanhurskaus...”” Daniel 9:7. ”Herra on vanhurskas kaikissa teissään,...” Ps. 145: 17. Mutta ehkä kaunein vanhurskauteen viittaava ilmaus yhdisty tyneenä Kristukseen ilmenee Hepr. 1: 9 jakeessa : ”Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sen tähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi.” Kuten Jeremia ilmaisee asian : ”... Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: 'Herra meidän vanhurskaudemme.'” Jer. 23:6.

”Minulla on Vapahtaja. Häneen minä luotan, eikä Hän koskaan tule kärsimättömäksi. Hänen nimessään riemuitsen. Hän on vanhurskauteni, ja kruununi ilossa.” – *Että Saan Tuntea Hänet*, s 112.

Seurakunnan tila ennen vuotta 1888

Herran sanansaattajan välittämän taivaasta lähetetyn sanoman yhteydessä on kokemukseräisesti tuotu esille seurakunnan hengellinen tila tarkasteltuna. Hän toi esille suuren vaaran ja kohtalokkaat virheet, mihin seurakunta oli langennut. Tässä on muutamia lainauksia kronologisessa järjestyksessä.

1856: Oi, Jumalan tunnustavan kansan ylpeyttä, joka näytettiin minulle. Se on lisääntynyt joka vuosi, kunnes sitä on vaikea yksilöidä kun tunnustavaa

adventtikansaa on kaikkialla liikkeellä. -*Todistuksia Seurakunnalle, 1, s 135.*

1860: ”Minulle näytettiin Jumalan kansan matala taso. Herra ei ollut erkaantunut tai jättänyt heitä, vaan kansa oli jättänyt Hänet ja oli tullut penseäksi.” – *Todistuksia Seurakunnalle, 1, s 210.*

1865: ”Ihmiset ovat menneet liiallisuuteen ylensyönnin ja juopottelun sekä tämän elämän huolten tähden. He käyvät yhä syvemmälle maailmallisen liike-elämän hengessä. He tavoittelevat hyötyä. Hengellisyys ja hartaus on käynyt vähiin.” – *Todistuksia Seurakunnalle, 1, s 469.*

1882: ”Kun Jeesus katselee tunnustavia seuraajiensa tilaa tänään, Hän näkee halpamaista kiittämättömyyttä, onttoa muodollisuutta, liian kriittistä epävarmuutta, farisealaista ylpeyttä ja luopumista.... ”Seurakunta on kääntynyt takaisin seuraamasta Kristusta, johtajaansa ja on pysyvästi astumassa takaisin Egyptiä kohden.” – *Todistuksia Seurakunnalle, 5, ss. 72, 217.*

1887: ”Mikä on meidän tilamme tässä pelottavassa ja vakavassa ajassa ? Voi, mikä ylpeys rehottaakaan seurakunnassa, mitä tekopyhyttä, vaatteiden ihannointia, kevytmielisyyttä ja huvittelunhalua, ja mitä hallitsemisen halua! Kaikki nämä synnit ovat saattaneet mielen synkkenemään, joten iankaikkiset arvot on laiminlyöty. *Todistuksia , 1, s 125.*

Seurakunnan tila vuonna 1888

Seitsemännen Päivän Adventtikirkon Pääkonferenssi piti kaksi suurta tapahtumaa mainittuna vuonna Minneapoliksessa, Minnesotassa, USA:n pohjois-keskisessä valtiossa. Lokakuun 10-16,

Työntekijöille pidettiin saarnatyön seminaari. Pääkonferenssi piti kokouksensa Lokakuun 17 – Marrakuun 4. Koolla oli noin 90 edustajaa eri puolilta maailmaa.

Mutta ennen tätä konferenssia, Herra lähetti hyvin voimakkaan sanoman koskien nukkuvan seurakunnan tilaa ja sen suurta tarvetta kokea Kristusta, Vanhurskauttamme.

”Tosiasiat koskien Jumala tunnustavien lastensa tilaa, puhuvat äänekkäämmin kuin heidän todistuksensa ja tekee selväksi, että jokin voima on katkaissut kaapelin, joka kiinnitti heidät Iankaikkiseen kallioon. He ovat ajelehtimassa pois merelle ilman karttaa tai kompassia.” – *Review & Herald, Heinäk. 24, 1888*

On ilmeistä että Jumala sanoi suoraan: ”Tiedän sinun tekosi; sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava!”. . . ”Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.” Ilm. 3: 15, 17.

Jumalan sanoma

”Ei totuuden pohdintaan tutustuminen yksinomaan ole tarpeeksi. Sinun tulee tavata ihmiset sen elämän kautta, joka on Jeesuksessa. Työsi tulee täysin onnistuneeksi, jos Jeesus saa olla luonasi; sillä Hän on sanonut, ‘Ilman minua, et voi tehdä mitään’. ”Jeesus seisoo koputtamassa sydäntenne ovelle – ja kuitenkin kaikesta tästä, jotkut sanovat jatkuvasti : ‘En voi löytää Häntä’. Miksi et? Hän vastaa sanoen: ‘Seison täällä kolkuttamassa, miksi et avaa ovea ja sano: ‘Tule sisälle, rakas Herra’? Olen niin iloinen näistä yksinkertaisista ohjeista koskien Jeesuksen löytämistä. Jos ei olisi kyse niistä, en tietäisi kuinka Jeesuksen löytäisi, hänet, jonka läsnäoloa toivon niin kovasti. Avaa nyt ovi ja tyhjennä sielun temppelesi ostajista ja myyjistä ja kutsu Jeesus tulemaan sisään. Sano hänelle: ‘Tahdon rakastaa sinua kaikesta sieluni voimasta. Tahdon tehdä vanhurskauden tekoja. Tahdon totella Jumalan lakia.’ Silloin tulet tuntemaan Jeesuksen rauhan sävyttämää Jeesuksen läsnäoloa.” – *Review & Herald*, Elokuu 28, 1888.

Vaikka Herra lähetti sanomia johtajille ja seurakunnalle yleisluonteisesti eri artikkeleiden välityksellä R&H:n kautta monien vuosien ajan, erityisesti v. 1887, sanoma Pääkonferenssin Minneapoliksessa pidetystä konferenssista 1888 oli paljo suurempi ja voimakkaampi. Sanoma, jonka mainitut kaksi veljeä esittivät, kutsuivat läsnäolijat syventymään.

a) Jumalan lain merkityksistä, kuten synnin paljastaminen ”...syntiä en olisi tullut tuntemaan muuta kuin lain kautta...” (Rm. 7:7) ja myös ihmisen johdattamiseen Kristuksen luokse; ”... Sillä Kristus on lain loppu (päämäärä)” Rm 10:4.

b) että he olivat syntisiä: ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, ”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Rm 3: 10, 23) ”Sen tähden, niin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet.” (Rm. 5:12)

c) ihminen ei pysty omin voimin noudattamaan Jumalan lakia;

d) ihmisen tulee siksi etsiä täydellistä hyväksi luettua vanhurskautta Kristuksen persoonassa ”synnillisessä lihassa” (Rm 8:3, tai ”inhimillisenä olentona sellaisessa luonnossa kuin me itse olemme ... joka eli täydellisen elämän täydellisesti täyttäen Jumalan lain;

e) ja että kuuliaisuus ja vanhurskaus Hänen elämänsä kautta ansaittuna, joka kulminoituu sanoihin: ”Se on täytetty” (Joh. 19:30). Tämä on ainoa perusta ihmisen hyväksytyksi tulemiselle Jumalan edessä. ”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.” (Rm. 5:1) ; ”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

”Suuressa armossaan Herra lähetti mitä kallisarvoisimman sanoman kansalleen vanhinten Waggonerin ja Jonesin kautta. Tämän sanoman oli määrä tuoda entistä vakuuttavammin maailmalle sanoma ylösnousseesta, korotetusta Vapahtajasta, sanoma koko maailman syntien anteeksiantamukseen riittävästä uhrista. Siinä julistettiin varmuudella uskon kautta vanhurskautta Sanomassa kutsutaan ihmisiä ottamaan vanhurskauden lahja vastaan Kristuksessa. Vanhurskaus tulee havaittavaksi lain kuuliaisuuden kautta koskien kaikkia Jumalan käskyjä. Moni on kadottanut näyn Jeesuksesta. Sellaisten on syytä suunnata katseensa Hänen jumalallisiin kasvoihinsa, ansioihinsa ja Hänen muuttumattomaan rakkauteensa ihmisperhettä kohtaan. Kaikki voima on annettu Hänen käsiinsä, että hän voisi antaa rikkaita lahjoja ihmisille. Se merkitsee apua heikolle ja avuttomalle ihmiselle. Tämän sanoman on seurakunta saanut julistttavaksi. Se on kolen enkelin sanoma. Se tulee julistaa kuuluvalla äänellä. Siihen liittyy julistus Pyhästä Hengestä, joka runsaasti vuodatetaan syntisten päälle.

”Kristuksesta on tullut uhrimme ja varmuutemme. Hän tuli tähtemme synniksi jotta meistä voisi tulla Jumalan vanhurskaus Hänessä. Uskon kautta Hänen nimeensä, Herra lukee hankkimansa sovinnon eli vanhurskauden hyväksemme, ja siitä tulee elävä periaate. Kristus lukee hyväksemme Hänen tahrattoman, synnittömän luonteen ja esittelee meidät Isälle omassa puhtaudessaan.” – That I May Know Him, p. 302. (Että tuntisin Hänet)

Sanoma hylätty

Valitettavasti vain muutama pääkonferenssin edustaja hyväksyi taivaallisen sanoman, kuten E.G. White W. White, ja S.N. Haskell. Toiset hylkäsivät sanoman, kuten Uria Smithin J. Morrison, LR Conradi jne. Yksi merkittävä ryhmä oli epävarmoja. Konferenssin aikana Herran sanansaattaja tuki sanoman julistamista. Jälkeenpäin hän teki tätä ei vain suurella innolla

puheilla, vaan myös kirjallisesti (yhdessä hänen toverinsa kanssa) kirjoja, Tie Kristuksen luo, Vuorisaarna, Aikakausien Toivo ja muilla teoksilla.

"Tänään on harvoja, jotka sydämellisesti palvelevat Jumalaa. Useimmat niistä, jotka muodostavat meidän seurakunnat ovat hengellisesti kuolleet rikoksiinsa ja syntyinsä.Suloisimmat melodiat, jotka tulevat Jumalalta ihmisen huulille -vanhurskauttaminen uskon kautta ja Kristus meidän vanhurskautemme ei aiheuttanut heille rakkauden ja kiittollisuuden He kovensivat sydämensä Häntä vastaan Jos he jatkavat tässä tilassa, Jumala hylkää heidät inhoten." -Review Herald, 04 huhtikuu 1893.

Seuraukset

Pääkonferenssin yleiskokouksen istunnon 1901 suhteen, hän kirjoitti: "Mikä ihana työ olisi tehty suurimmalle yhtiölle kokoontuneet Battle Creek'issa yleiskokouksessa 1901, jos työmme johtajat olisivat ottaneet itseänsä kauluksesta. Mutta työ, jota koko taivas odotti tehdä heti, kun miehet valmistivat tietä, ei ole tehty; johtajille ovi suljettiin ja sulkeutui Hengen sisäänkäynti. Oli pysähtyminen juuri, ennen täydellistä antautumista Jumalalle. Ja sydämet, jotka olisi voitu puhdistaa kaikista virheistä vahvistuivat väärässä tekemisessä. Ovet olivat suljetut taivaallista voimaa vastaan, joka olisi puhdistanut pois kaiken pahan. Miehet jättivät syntinsä tunnustamattomiksi. He rakentuivat väärässä tekemisessä ja sanoivat Jumalan Hengelle, "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas." - (Letter, 05 elokuu 1902) Battle Creek Letters, s. 55, 56.

"Ei tarjota enää suloisia puheluja, parempia mahdollisuuksia ei voitaisi antaa heille, jotta he voisivat tehdä, mitä heidän olisi pitänyt tehdä Minneapolisissa "Tulee aika, jolloin monet ovat valmiita tekemään mitä tahansa ja kaikkea mahdollista, jotta olisi mahdollisuus kuulla puheen, jonka he hylkäsivät Minneapolisissa Parempia mahdollisuuksia ei tule koskaan, syvempiä tunteita heillä ei ole." -The Ellen G. White 1888 Materiaalit, s. 1030, 1031.

"Jumalan Henki jättää monia Hänen kansansa keskuudessa. Monet ovat poikenneet pimeihin salaisiin polkuihin, ja jotkut eivät koskaan palaa. He jatkavat kompastumisia joka johtaa perikatoon. He kiusasivat Jumalaa, he ovat hyljänneet valon." Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 90.

»'Ja sinä, Kapernaum, (Seitsemännen Päivän Adventistit, joilla on ollut suuri valo) korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen (etuoikeuksien suhteen)? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet Sodomassa, niin se seisoi vielä tänäkin päivänä. Mutta minä sanon teille: Sodomaa maan on tuomiopäivänä

oleva helpompi kuin sinun.' –Review and Herald, August 1, 1893.

Kaikkien uskonpuhdistuksen perusta

"Kaikkien kestävä uudistuksen perusta on Jumalan laki. Meidän pitää esittää selvästi selkeät linjat tarpeesta totella tätä lakia." –The Ministry of Healing, s. 129.

Mutta aivan kuten ihminen ei voi muuttaa itseään (Jeremia 13:23), eikä osoita hyväksyttävää kuuliaisuutta omalla voimalla Jumalalle, on tarpeen hyväksyä täydellisesti Kristuksen vanhurskaus meidän epäonnistumisen sijasta, joka hyväksytään Jumalan edessä ja meidät hyväksytään Hänen lapsinaan. Romans 8:1, 16.

»Te ette voi palvella Herraa», sanoi Joosua, »sillä hän on pyhä Jumala; hän ei anna anteeksi teidän rikoksianne ja syntejänne.» Ennen kuin voitiin aikaansaada mitään pysyvää uudistusta, oli kansa saatava tuntemaan olevansa täysin kykenemätön palvelemaan kuuliaisesti Jumalaa omassa voimassaan. He olivat rikkoneet hänen lakinsa; se tuomitsi heidät lainrikkokijiksi eikä tarjonnut mitään armoa. Luottaessaan omaan voimaansa ja vanhurskauteensa he eivät mitenkään voineet saada anteeksi syntejään. He eivät pystyneet täyttämään Jumalan täydellisen lain vaatimuksia, ja turhaan he sitoutuivat palvelemaan Jumalaa. Vain uskomalla Kristukseen he saattoivat saada syntinsä anteeksi ja vahvistua noudattamaan Jumalan lakia. Mikäli mielivät tulla Jumalan hyväksymiksi, heidän oli lakattava pyrkimästä pelastumaan omin ponnistuksin ja luotettava pelkästään luvatus Vapahtajan ansioihin.» P.P. 506.

Mutta emme voi mennä toiseen äärimmäisyyteen, sanomalla, että emme voi pitää Jumalan käskyjä Kristuksen avulla. "Koska »Herran laki on täydellinen», on pieninkin poikkeaminen siitä paha asia. Kristus tuomitsee ne, jotka eivät noudata Jumalan käskyjä ja opettavat toisiakin tekemään niin. Kristuksen kuuliainen elämä osoitti lain vaatimukset päteviksi, se näytti, että ihminen saattoi täyttää lain ja osoitti, miten pitkälle luonteen kehityksessä voidaan päästä kuuliaisuuden tiellä. Kaikki, jotka Hänen tavallaan noudattavat sitä, tulevat samoin todistamaan, että laki on »pyhä, vanhurskas ja hyvä». Room. 7: 12. Toisaalta kaikki, jotka rikkovat Jumalan käskyjä, tukevat sitä Saatanan väitettä, että laki on kohtuuton ja mahdoton noudattaa. Näin he antavat kannatuksensa tuon suuren vastustajan petoksille ja häpäisevät Jumalaa. He ovat paholaisen lapsia, joka ensimmäisenä kapinoi Jumalan lakia vastaan. Heidän taivaaseen pääsemisensä aiheuttaisi siellä taas epäsovua ja kapinallisuutta ja vaarantaisi koko maailmankaikeuden hyvinvoinnin. Ei kukaan, joka tahallaan hylkää yhdenkään lain periaatteen, pääse koskaan taivasten valtakuntaan.» AT. 285.

»Kunnes taivas ja maa katoavat», Jeesus sanoi, »ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut.» Omalla kuuliaisuudellaan Jeesus todisti, että laki on muuttumaton sekä osoitti, että hänen armonsä avulla jokainen Aadamın poika ja tytär kykenisi olemaan sille täysin kuuliainen.” Vs. 58, 59.

Kutsuttu

Lääke on saatavilla seurakunnalle: "Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit." Ilm 3:18. Tämä viitta on Kristuksen vanhurskaus. -The Adventtikirkon Home, s. 518.

"Ensimmäinen työ on meidän oma sydämemme. Tosi uudistuksen periaatteet tulee käyttää. Sydän on uudistettava ja pyhitettävä, muuten meillä ei ole mitään yhteyttä Kristukseen. Niin kauan kun sydämemme on jaettu, emme voi olla koskaan hyödyksi tässä elämässä eikä tulevassa. Kuin älykkäinä olentoina, meidän täytyy istua alas ja miettiä, olemmeko todella etsineet ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttansa. Parasta mitä voimme tehdä on ajatella siveästi ja avoimesti sitä haluammeko tehdä ponnisteluja saadaksemme kristillisen toivon ja yhdistyä kristityn taivaaseen. Jos Kristuksen armosta päätämme mitä teemme, seuraava kysymys on: Mitä se on, jota minun täytyy leikata pois elämästäni, etten kompastu?" - (Manuscript 14, 09 helmikuu 1898) This Day with God, p. 48.

"Pohjimmiltaan kaikki vanhurskaus on uskollisuus Lunastajallemme, teet juuri sen, koska se on oikein." –Our Father Cares, pp. 123, 124.

Yhdessä ja erikseen meidän täytyy oppia ettemme sorru samaan erehdykseen, kuten veljemme aiemmin. Jumala meitä auttakoon avaamaan sydämemme ovet tähän sanomaan ", koska Kristuksen vanhurskaus on hänen pyhiensä valkoinen vaippa ja että meillä on autuaallinen toivo Vapahtajamme tulemisessa." Kr. v. 220. Aamen!

1 1914 SDA Yearbook http://docs.adventistarchives.org//docs/YB/YB1914__B.pdf#view=fit.

2 1914 SDA Yearbook, pp. 93-125. http://docs.adventistarchives.org//docs/YB/YB1914__B.pdf#view=fit.

3 Mobilmachung, August 1914. Source: BArch PH 6 I / 213.

4 <https://www.bundesarchiv.de/oeffentlichkeitsarbeit/bilderdokumente/00857/index-25.html.de>.

5 A. Stobbe, Weckruf für die letzte Gemeinde.

6 W. Egerter, El Camino de los Adventistas (2006), p. 218.

- 7 <http://www.adventisten.de/news/news/datum/2014/05/21/auswirkungen-des-ersten-weltkriegs-auf-die-adventisten-in-deutschland>1.
- 8 Excerpts from the Report of Otto Welp at the International Conference, Würzburg, Germany, November 1921, cf. Der Sabbat-Wächter, 1921, Special Edition.
- 9 W. Egerter, El Camino de los Adventistas (2006), p. 218, de Llamado al Despertamiento Para la Última Iglesia (May 1915), A. Stobbe.
- 10 Kölnische Zeitung, September 21, 1915.
- 11 Reformation Study Course, Lesson 12, International Missionary Society of the Seventhday Adventist Reform Movement, American Union, 1982, <https://www.sda1888.org:9443/cgi/live.cgi/page/ReformationStudyCour>.
- 12 Ruttmann, H. (2002), Die adventistische Reformationsbewegung, 1914-2001: Die Internationale Missionsgesellschaft der Siebenten-Tags-Adventisten, Reformationsbewegung in Deutschland. Köln: Teiresias.
- 13 O. Kramer, Rise and Progress of the Reform Movement, pp. 5-9.
- 14 <http://www.apd.info/index.cgi?j=2002&m=11&r=7&a=0>.
- 15 O. Kramer, Rise and Progress of the Reform Movement, pp. 5-9.
- 16 http://theadventistforum.yourlivecommunity.com/l-r-conradi-and-his-rejection-of-the-sop_topic2909.html.
- 17 Dresdner Neueste Nachrichten, April 12, 1918, p. 3.
- 18 Satzungen der Deutschen Union, Internationale Missionsgesellschaft der Siebenten-Tags-Adventisten–Alte seit 1844 stehengebliebene Richtung Deutsche Union, December 23, 1919.
- 19 O. Welp, Abfall in Laodizea, p. 6. 20 Protokoll [Minutes] of the Negotiations with the Opposition Movement from July 21 to 23, 1920, in Friedensau, p. 25.
- 21 Protokoll [Minutes] of the Negotiations with the Opposition Movement from July 21 to 23, 1920, in Friedensau, p. 40.
- 22 Ibid.

3. Lukeminen, sunnuntaina, 7.12.1914

Uskonpuhdistusliikkeen olemassaolon historiallinen todistus alkaen v. 1914

Raquel Orce-Sotomayor, Espanja/USA

" Ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla." Matt. 18:16.

Meillä on Raamattu uskomme ja historiamme järkähtämättömänä

perustuksena; ja henkeytettynä neuvona Profetian Hengen kirjoitukset. Raamattu itse korostaa välttämättömyyttä vedota todistuksiin tosiasioiden, väitteiden tai tapahtumien vahvistamiseksi. Etsiessämme ja tunnistaessamme todistuksia, jotka liittyvät Kansainvälisen Lähetysyhdistyksen Seitsemännen Päivän Adventistit, Uskonpuhdistusliike, olemassaoloon, alkaen vuonna 1914, on olennaista ottaa huomioon saatavissa olevat tietolähteet - historialliset kirjoihin ja lehtiin talletetut tiedot. Arvokasta aineistoa löytyy virallisista asiakirjoista, kuten rekisteröinneistä ja hallituksen tiedonannoista ja kuulutuksista. Tärkeitä ovat lisäksi henkilökohtaiset muistelmat, muistosanat ja elämäkerrat.

Tässä kirjoituksessa esitetyt historialliset viitteet on valittu saatavilla olevista todisteista. Jotta niitä olisi helpompaa ymmärtää, ja kaikki olisi oikeassa yhteydessään, tapahtumien aikajärjestystä ja niiden välittömiä seurauksia on harkittu tarkoin, erityisesti suhteessa ensimmäisen maailmansodan ensimmäiseen viikkoon Saksassa.

Edeltävät tapahtumat

Lopullinen sodan syyttänyt tapahtuma oli hyökkäys, joka vei hengen arkkiherttua Franz Ferdinandilta (Itävalta-Unkarin kruununperilliseltä) ja hänen vaimoltaan 28.6.1914 Sarajevossa (Bosniassa); niin että hirveä taistelu raivosi vuodesta 1914 vuoteen 1918, ja sitä sanottiin myöhemmin ensimmäiseksi maailmansodaksi. Monet tekijät johtivat taisteluun, ja monet sen syistä liittyivät pohjimmiltaan taloudelliseen ja sotilaalliseen kilpailuun Manner-Euroopan eri valtojen ja siirtomaavaltojen kesken. Asevarustelu oli käynnissä, ja jatkuvat kriisit tulivat yhä vaikeammiksi ratkaista ilman taisteluta, ja ajan nationalismi iski yhteen totalitaaristen ja imperialististen voimien kanssa. Ensimmäinen maailmansota kesti neljä vuotta, kolme kuukautta ja 14 päivää; mutta tässä tutkimme ensimmäistä vuotta, 1914, tarkoituksena osoittaa uskollisten adventistien rauhanaatetta puoltavaa kantaa ja kristillisyyttä, ja niitä seurauksia, joita he kärsivät kieltäytyessään asepalveluksesta ja osallisuudesta sotaan.

Adventistien Euroopan Osasto

Adventistien vuosikirja vuodelta 1914 näytti mantereen organisaatiomallin ja maat, jotka muodostivat Euroopan osaston. (1.) Sivulla 93-125 kuvataan yksityiskohtaisesti maantieteellisillä alueilla olevat maat ja virkailijat, jotka muodostivat vuonna 1913 organisoidun Euroopan Osaston (noin 52 maata kolmella mantereella - Euroopassa,

Aasiassa ja Afrikassa). Alue käsitti Euroopan; Venäjän ja Turkin omistamat alueet Aasiassa; Persian, Arabian ja Afganiatanin; ja osia Afrikasta sisältäen Rhodesian, Brittiläisen Keski-Afrikan, ja Etelä-Afrikan unionin. Osaston päämaja sijaitsi Hampurissa, Saksassa, ja puheenjohtajana oli L. R. Conradi (2.), joka oli myös Pääkonferenssin varapuheenjohtaja Euroopan Osaston puolesta ja Pääkonferenssin komitean täysvaltainen jäsen. Tämän tiedon huomioonottaminen on hyvin tärkeää, varsinkin, miten merkittävä ja laaja oli se oikeudenkäyttö, jota Euroopan Osasto hoiti. Osasto ei rajoittunut milloinkaan Saksan unioneihin, eikä edes tiettyihin Euroopan maihin, vaan ylitti kansojen ja mannerten rajoja.

Sapatti, elokuun 1. päivä 1914

Saksa julisti sodan Venäjää vastaan aloittaen ensimmäisen maailmansodan. Elokuussa 1914 Keskusvallat (Saksa ja Itävalta-Unkari) taistelivat Liittoutuneita (Serbia, Belgia, Venäjä, Ranska ja Englanti) vastaan.

Julistuksen mobilisoidessa Saksan armeijan sinä päivänä (3.) miespuolisia kansalaisia oli käsketty aseisiin niin paljon, että sodan alussa heistä kertyi noin 800 000 miehen armeija, mikä on merkittävä tieto. Sen jälkeen kun elokuun 2. p:nä 1914 julkaistiin aseisiinastumismääräys, armeija saavutti huomattavan 3 820 000 miehen lukumäärän. (4.)

Lentolehtisessä "Herätyskutsu viimeiselle seurakunnalle", vihitty Vanhin A. Stobbe esitti selvästi, mitä tapahtui adventistien keskuudessa elokuun 1914 ensimmäisinä päivinä ja sen jälkeen: "Sapattina, 1.8(1914) monissa paikoissa tehtiin yksimielinen päätös, ettei mennä mukaan Babyloniin." (6.)

On hyvin tärkeää ottaa huomioon, että adventistijäsenistön asenne ennen kuin Saksa oli ilmoittanut ryhtyvänsä sotaan ja kutsunut aseisiin, oli vahvasti ja täydellisesti osallistumista vastaan, koska he pitivät sotaan osallistumista "Babyloniin menemisenä".

Sunnuntai, 2. elokuuta 1914

Toisena päivänä sodanjulistuksen jälkeen Adventistien Euroopan Osaston sihteeri Guy Dail lähetti päämajasta kansalle kiertokirjeen, jossa oli neljä kohtaa, joiden yhteenvetona seuraavat lainaukset: "Ollessamme armeijassa tai mennessämme armeijaan [meidän pitäisi] suorittaa asepalvelukseen kuuluvat velvollisuutemme iloisesti ja kokosydämisesti." "Joosuan kuudennessa luvussa näemme, että Jumalan lapset käyttivät sota-aseita ja myös sapattina suorittivat sotapalvelusta." (7.)

Tämän ilmoituksen lähettäminen kaikkiin seurakuntiin päästi valloilleen

taistelun ja vastustuksen. "Meidän maassamme", kirjoitti veli Otto Welp, "sekaannus ja jakaantuminen Adventtiseurakunnassa alkoi vuonna 1914 sodan syttyessä. Tämä oli seurausta siitä, että johtavat veljet Hampurissa julistivat erehdyttä sapatin pitämiseen nähden sodan aikana ja kannassamme asepalvelukseen. ... Veli G. Dailin 2.8.1914 Hampurista lähettämä kiertokirje sisälsi kehotuksen ottaa osaa sotapalvelukseen ja loukata sapatia. Meidän, samoin kuin muidenkin vilpittömien veljien omantunnon vakaumus oli syy, joka nostatti vastalauseen pyhän lain vääristelyä ja kolmannen enkelin sanoman hylkäämistä vastaan." (8.)

Eräs toinen veli vahvisti asian antaessaan samanlaisen todistuksen: "Mutta kun ensimmäisen sotaviikon kuluessa tuli se kirjoitus Hampurista, seurakunnat joutuivat sekasortoon, Jumalan pyhä laki poljettiin maahan ja nykyinen totuus pantiin vakan alle." (9.)

Tähän voidaan lisätä sanomalehti uutinen: "Adventistien seuraajien keskuudessa tapahtui jakautuminen sodan syttymisen jälkeen. Enemmistö halusi kumota periaatteelliset opetukset sodan aikana. Toinen puolue halusi kuitenkin pyhittää sapatin myös näinä vaikeina aikoina. Nämä mielipide-erot johtivat lopulta siihen, että alkuperäisen uskon seuraajat erotettiin seurakunnasta. Asenne, joka omaksuttiin sotapalvelusta kohtaan ja yleisesti oli jakautumisen syy" (10.)

Yllä olevat lausunnot osoittavat epäilemättä, että omaksutut asenteet johtivat niiden erottamiseen, jotka päättivät pysyä uskollisina Jumalalle ja Hänen lailleen aina ja kaikissa tilanteissa.

Tiistai, 4. elokuuta 1914

Hallituksen ja armeijan painostuksen alla Berliinissä päämajaa pitävän Itä-Saksan Unionin johtaja Franz Schubert osoitti sotaministeriölle selvityksen, jonka alkuosa toteaa: "Suuresti kunnioitettu Herra Kenraali ja Sotaministeri: ... Näinä raskaina aikoina olemme liittyneet yhteen puolustamaan isänmaatamme, ja tässä tilanteessa haluamme kantaa asetta myös lauantaisin (sapattisin). Tässä kohdassa vetoamme raamatunkohtaan, joka löytyy 1. Piet. 2:13-17 ..." (11.)

Sen jälkeen kun kopio virallisesta tiedonannosta oli lähetetty Saksan hallitukselle alueen adventistijohtajien toimesta, eräs kirjoittaja havaitsi: "... On luonnollista sijoittaa Uskonpuhdistusliikkeen juuret ja alku elokuuhun 1914," (12.) koska päätökset oli jo tehtyjä sen vaikutukset olivat ilmenneet, niin kuin silminnäkijä, veli O. Kramer, totesi: "Sitten me ymmärsimme, että tämä saarnaajien uusi asenne oli seuraus siitä virallisesta kirjeestä, jonka Saksan adventistijohtajat lähettivät Saksan

hallitukselle." (13.)

Keskiviikosta perjantaihin, 5-7 elokuuta 1914

"Kun sota alkoi, Adventtikirkon saksalainen johto esitti 'värväytymisen olevan veljien velvollisuus' kiertokirjeessä, ja kuvasi 'urhoolliseksi, uskolliseksi sotilaksi niitä jotka tarttuivat aseisiin' ja 'suorittavat asepalvelusta sapattina.' Seurakunnan senaikaisista 15 000 jäsenestä vähemmistö ei seurannut tätä asennetta. Ne jotka kieltäytyivät asepalveluksesta ja värväytymisestä tai karkasivat, erotettiin seurakunnasta, niin myös ne, jotka tukivat noita omantunnonarkoja...." (14.)

On tärkeää huomata, miten he luokittelivat jäseniä sen mukaan, hyväksyivätkö vai hylkäsivätkö he johtajien ottaman asenteen; nimittäin, urhoolliset, uskolliset sotilaat toiselle puolelle ja omantunnonarat, pakenijat ja petturit toiselle puolelle, viimeksi mainittujen ollessa poissuljettu vähemmistö.

Sapatti, 8. elokuuta 1914

Seuraavan sapatin tapahtumista veli Kramer jatkaa: "Seuraavana sapattina seurakunta kokoontui tavalliseen tapaan. Veli Staubert jakoi sanaa ... Taas hän käytti samaa Raamatun sanaa kuin edellisenä sapattina. Mutta tällä kertaa hän mainitsi, että teksti käskee meitä olemaan kuuliaisia hallitukselle, koska ei ole olemassa hallitusta, joka ei ole Jumalan asettama; että meidän pitäisi alistua vallanpitäjien edessä, ja ettei meidän pitäisi vastustaa, koska muutoin me vastustaisimme

Jumalan järjestystä; että meillä on laillinen oikeus osallistua sotaan, koska Saksa käy puolustustaistelua, jne.

"Hetken aikaa jäsenet istuivat ääneti ja mykistyneinä. Sitten nousi vastalauseiden myrsky: 'Ei! Ei! Tämä on uskosta luopumista! Emme voi mennä sotaan!'" (15.)

Kiertokirjeessä nimeltä "Euroopan tilanne" C. H. Watson, Seitsemännen Päivän Adventistiseurakunnan pääkonferenssin esimies (1930-1936) selitti:

"Saksassa ja muissa maissa oli vähemmistö uskoviamme, jotka kieltäytyivät seuraamasta Conradin ja muiden antamaa ohjetta ottaa osaa sotaan taistelijoina. Nämä kohtasivat paljon kärsimystä hallitustensa taholta asenteensa takia.

Saksassa ne, jotka asettuivat vastustamaan Conradin ja sotaan menneiden jumalatonta toimintaa, saivat kokea Conradin ja häneen liittyneiden taholta suurta ankaruutta. Saksan hallituksen silmissä vähemmistön taholta tullut asepalveluksen vastustus uhkasi koko adventistiyhteisön sitoutumista; ja tämän välttämiseksi Conradi sulki

vähemmistön ulkopuolelle. Siksi aseeton vähemmistö pakotettiin seurakunnan ulkopuolelle siinä maassa, ja tämä ero jatkui sotavuosien ajan." (16.)

Virallinen selonteko jatkui: "Sodan alkaessa uskontokuntamme jakaantui kahteen puolueeseen. Kun 98 % jäsenistämme otti Raamatun perusteella sen asenteen, että heidän omatuntonsa velvoittaa heitä puolustamaan isänmaata aseita, ja myöskin sapattina, ja tämä johtajien yhteinen asenne tiedotettiin Sotaministeriöön, niin kuitenkin kaksi prosenttia ei alistunut tähän yhteiseen päätökseen, ja siksi heidät täytyi erottaa epäkristillisen käytöksensä takia. ..." (17.)

Jos tarkastelemme vain tätä lausuntoa monien muiden joukossa on tärkeää korostaa institutionaalista seurakunnan hylkäämistä, joka sai aikaan julistuksen luotettavissa laillisissa asiakirjoissa, kuten Lähetyseurakunnan Saksan unionin ohjeet 23.12.1919, jotka vahvistivat, että jäsenet alkoivat kokoontua erillään ja itsenäisesti Kansainvälisenä Traktaattiyhdistyksenä vuonna 1914.

Eräässä silminnäkijän kertomuksessa veli O. Welp kuvasi tilannetta sinä aikana seuraavalla tavalla: "Niin me täytimme Vapahtajan sanat: Te olette kaikki veljiä." Matt. 23:8. Niinpä, alkaen vuosina 1914-15, sai alkunsa reformiuskovioiden (uskonpuhdistajien) joukko. Henki ja Jumalan rakkaus pani meidät liikkeelle, ja Uskollisen Todistajan todistusta saarnattiin Laodikean seurakunnalle. Jumalan Henki oli kanssamme, ja vakuutti monia sieluja Laodikeassa, ja villpittömät, uskolliset sielut asettuivat Kristuksen ja uskonpuhdistustotuuden puolelle. He liittyivät niihin, jotka halusivat pitää Jumalan käskyt sodan aikana ja vaikeuksien keskellä ja ilmaisivat siten vahvaa uskoa, jonka Jumalan rakkaus vaikuttaa. Työtä tehtiin ankaran vainon keskellä vuodesta 1914 alkaen. Joitakin veljiä ja sisaria vangittiin; monet veljet kuolivatkin. Sodan päättyessä vuonna 1918 se loppui. (19.)

Uskollinen vähemmistöryhmä tunnettiin ensimmäisen maailmansodan alkaessa ja kestäessä erikoisella nimellä, joka vahvistaa nykyisen historiallisen perintömme, mikä tuli toteennäytetyksi Friedensaussa vuonna 1920 pidetyissä kokouksissa:

"E. Dörschler: Kansainvälisenä lähetyisyhdistyksenä ja kansana olemme valinneet edustajan, nimittäin minut tässä tilanteessa, veli Welpin vastatessa Saksaa koskeviin kysymyksiin." (20.)

Tässä samassa kokouksessa, joka pidettiin 21-23 heinäkuuta 1920, L. R. Conradi esitti sarjan kysymyksiä, ja kuudes niistä liittyi sitä vähemmistöä edustavan organisaation nimeen, joka säilytti uskollisuuden Jumalan laille ensimmäisen maailmansodan aikana.

Hän mainitsi nimen täsmällisesti: "6. kysymys: ... Ja teistä käytetään nimeä Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälinen Lähetisyhdistys?" (21.)

Friedenssaussa 1920 pidettyjen kokousten viimeisissä tilaisuuksissa Seitsemännen Päivän Adventtikirkon Pääkonferenssin Presidentti, A. G. Daniells liittyy kyselyihin; hänen toteamuksensa antaa meidän vakuuttua siitä, että vuoden 1920 edustajat olivat saman vuonna 1919 rekisteröidyn organisaation jäseniä, jonka alku ja jonka omaksuma nimi olivat peräisin vuodelta 1914.

"L. R. Conradi: Yhteystietonne ja asiakirjanne vahvistavat, että te olette se uskontokunta, joka on ollut olemassa vuodesta 1844 alkaen."

"A. G. Daniells: Haluatteko pitää tämän nimen?"

"E. Dörschler: Se riippuu vastauksista esitettyihin kysymyksiin." (22.)

Tämä suppea, valikoiva katsaus todistusaineistoon, selontekoihin, ja asiakirjoihin, jotka ovat historiallisia todisteita siitä, että Kansainvälinen lähetisyhdistys Seitsemännen Päivän Adventistit, Uskonpuhdistusliike on olemassa sen seurauksena, sopusoinnussa haluttiin asettua puolustamaan kymmentä käskyä ja Raamatun perustavia totuuksia ja Profetian Henkeä, innoittaa meitä liittämään äänemme Jesajan 43:9 sanoihin: "Kaikki kansat kokoontukoot, kerääntyköt kansakunnat yhteen: voiko koku siitä joukosta ilmoittaa meille, mitä minä ilmoitan, ja kertoa meille, mitä tapahtui ennen? Asettakoon siis luotettavat todistajat ja osoittakoon olevansa oikeassa, niin että toiset voivat kuulla ja myöntää: ”Totta on” Amen!

1 1914 S DA Yearbook <http://docs.adventistarchives.org/docs/YB/YB1914-B.pdf#view=fit>.

2 1914 SDA Yearbook, pp. 93-125. <http://docs.adventistarchives.org/docs/YB/YB1914-B.pdf#view=fit>.

3 Mobilmachung, August 1914. Source: BArch PH 6 I / 213.

4 <https://www.bundesarchiv.de/oeffentlichkeitsarbeit/bilderdokumente/00857/index-25.html.de>.

5 A. Stobbe, VVeckruf fur die letzte Gemeinde.

6 W. Egerter, El Camino de los Adventistas (2006), p. 218.

7 <http://www.adventisten.de/news/news/datum/2014/05/21/auswirkungen-des-ersten-weltkriegs-auf-die-adventisten-in-deutschland1>.

8 Excerpts from the Report of Otto Welp at the International Conference, VVurzburg, Germany, November 1921, cf. Der Sabbat-Wächter, 1921, Special Edition.

9 W. Egerter, El Camino de los Adventistas (2006), p. 218, de Llamado ai

Despertamiento Para la Ultima Iglesia (May 1915), A. Stobbe.

10 Kölnische Zeitung, September 21, 1915.

11 Reformation Study Course, Lesson 12, International Missionary Society of the Seventhday Adventist Reform Movement, American Union, 1982, <https://www.sda1888.org:9443/cgi/live.cgi/page/ReformationStudyCour>.

12 Ruttmann, H. (2002), Die adventistische Reformationsbewegung, 1914-2001: Die Internationale Missionsgesellschaft der Siebenten-Tags-Adventisten, Reformationsbewegung in Deutschland. Köln: Teiresias.

13 O. Kramer, Rise and Progress of the Reform Movement, pp. 5-9.

14 <http://www.apd.info/index.cgi?j=2002&m=11&r=7&a=0>.

15 O. Kramer, Rise and Progress of the Reform Movement, pp. 5-9.

16 http://theadventistforum.yourlivecommunity.com/l-r-conradi-and-his-rejection-of-the-sop_topic2909.html.

17 Dresdner Neueste Nachrichten, April 12, 1918, p. 3.

18 Satzungen der Deutschen Union, Internationale Missionsgesellschaft der Siebenten-Tags-Adventisten-Alte seit 1844 stehengebliebene Richtung Deutsche Union, December 23, 1919.

19 O. Welp, Abfall in Laodizea, p. 6. 20 Protokoll [Minutes] of the Negotiations with the Opposition Movement from July 21 to 23, 1920, in Friedensau, p. 25.

21 Protokoll [Minutes] of the Negotiations with the Opposition Movement from July 21 to 23, 1920, in Friedensau, p. 40.

22 Ibid.

4. Lukeminen, tiistaina, 9.12. 1914

Kymmenen käskyä ja sotapalvelus

Francesco Caputo, Italia

Rakkaat veljet ja sisaret, rakkaat ystävät, tällä rukousviikolla haluaisin jakaa kanssanne asian, joka on hyvin tärkeä meille kaikille: Jumalan laki asepalvelukseen ja sotaan liittyen. Uskovina meillä on varma ja luja perustus hengelliselle kasvulle - usko Jeesukseen ja ehdoton kuuliaisuus Hänen kymmenelle käskylleen. Ilm. 14:12. Meillä on myös etuoikeuksia ja vastuita Jumalaa ja ihmisiä kohtaan.

Meille on lahjoitettu ihmeellisiä etuoikeuksia, joihin kuuluu Jumalan rakkaus, joka ilmenee Hänen Poikansa mittaamattomassa lahjassa Golgatan ristillä. Joh. 3:16. Tämä ansaitsematon rakkaus tekee meidät kykeneviksi rakastamaan, niin kuin apostoli Johannes sanoo ensimmäisessä kirjeessään:

"Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä." 1. Joh. 4:19. Tämä jumalallinen rakkaus saa meidät rakastmaan jopa vihollisiamme; palaamme tähän asiaan vielä tässä lukemisessa.

Meidän pyhät velvollisuutemme on ilmaistu selvästi apostoli Paavalin kirjeessä hebrealaisille: "Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa." Hebr. 12:14. Kun puhumme pyhityksestä, tarkoitamme, että päällämme on jumalallinen luonto tai, jos niin tuntuu paremmalta, Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen pyhä ja täydellinen luonne.

Rauhanruhtinaan seuraaja

Profeetta kutsuu Häntä nimellä "Rauhanruhtinas", ja on aivan loogista, että Hänen seuraajillaan on samat luonteenominaisuudet, aikomukset ja hyveet kuin Hänellä. Vuorisaarnassa hän puhui niistä, joita pidetään "autuaina", ja sanoi: "Autuaita ovat rauhan-tekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman." Matt. 5:9.

Nykyään, kun pommeja pudotetaan, ihmisten omaatuntoa rauhoitetaan vakuuttamalla, että sellainen on tarpeellista ylläpitämään rauhaa kansojen kesken, aivan kuin sanottaisiin, että "päämäärä oikeuttaa keinot". Totuus on, että pommeja pudotetaan harvojen oikeuksien puolustamiseksi monien kustannuksella. Tuhannet ja taas tuhannet ihmiset menettävät henkensä joka vuosi planeetallamme niiden kautta, ja puolustukseksi sanotaan, että sotilaita lähetetään noihin paikkoihin "rauhan lähettiläinä". Se on kauhun ja pelon rauhaa, rauhaa, joka on saavutettu pelottelemalla onnettomia ihmisiä.

Ihmettelen, mitenkähän joku itseään kristityksi kutsuva voi ottaa aseensa - pudottaa pommeja, tappaa itsensä kaltaisia, vammauttaa ihmisiä elinajaksi?

Ei kuulu väenlaskuun

Jokainen, joka ottaa Jeesuksen vastaan omana Vapahtajanaan ja Herranaan, kuuluu erikoiseen joukkoon: "Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa." 1. Piet. 2:9. Vanhassa Testamentissa leeviläiset ja papit eivät saaneet osallistua tavallisiin ajallisiin toimiin; he eivät saaneet ottaa osaa sotaan, koska he olivat kokonaan pyhitettyjä Jumalan palvelemiseen.

Neljännessä Mooseksen kirjassa laskettiin niiden lukumäärä, jotka olivat 20-vuotiaita tai sitä vanhempia ja sotakelpoisia. Mutta Jumala käski jättää leeviläiset pois tästä laskusta: "Mutta leeviläisistä, heidän isiensä sukukunnasta, ei pidetty katselmusta yhdessä muiden kanssa. Sillä Herra

puhui Moosekselle sanoen: Ainoastaan Leevin sukukunnasta älä pidä katselmusta äläkä laske heidän väkilukuansa yhdessä muiden Israelilaisten kanssa, vaan pane leeviläiset hoitamaan lain asumusta ja sen kaikkea kalustoa ja kaikkea, mitä siihen kuuluu. He kantakoot asumusta ja sen kaikkea kalustoa, ja he toimittakoot siinä palvelusta sekä leiriytykööt asumuksen ympärille/" 4. Moos. 1:47-50.

Rakkaat veljeni ja sisareni, rakkaat ystäväni, tiedämme hyvin, että jokainen meistä on osa kuninkaallista papistoa, siksi meillä on pyhä velvollisuus antaa ihmisille opetusta Jumalan laista, juuri niin kuin leeviläiset Vanhassa Testamentissa tekivät. Siksi emme voi osallistua sotavalmisteluihin tai mennä rintamalle. Sellaisissa paikoissa ja oloissa on mahdoton totella Jumalan lakia.

Jumalan lasten tulee rakastaa vihollisiaan

Miten joku voi olla valmis tappamaan ihmisiä, joita hän ei ole koskaan tuntenut ihmisiä, jotka eivät ole koskaan tehneet hänelle vääryyttä? Kuitenkin Jeesus on opettanut: "Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaassa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin. Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin? Ja jos te osoitate ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin? Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on." Matt. 5:43-48.

Vihaa ei pitäisi helliä

Samassa luvussa Mestari selittää selkeästi kuudennen käskyn merkityksen ja hengellisen laajuuden; määräystä rikotaan, jos joku vaalii vihaa tai pahoja ajatuksia. "Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion'. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen." Matt. 5:21,22. Profetian Henki kirjoittaa seuraavasti: "Vihan ja koston henki on peräisin saatanaasta, ja se sai hänet tuottamaan kuoleman Jumalan Pojalle. Jokainen, joka helliä ilkeyttä ja epäystävällisyyttä, vaalii tuota samaa henkeä, ja sen hedelmä on kuolemaksi. Kostonhimoinen ajatus kätkee jo itseensä pahan teon, niinkuin kasvi

siemenen. 'Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää.' 1. Joh. 3:15." Vuorisaarna, s. 87. Jos Jumalan lakia loukataan jo näissä teoissa, miten voimme ajatellakaan sotaan menemistä tai sitä, että jäsenillemme annettaisiin vapaus ottaa osaa sellaisiin asioihin seuraten oman omantuntonsa sanelua? Jeesus sanoi selvästi: "Älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin." Matt. 5:39. Herran palvelija kirjoittaa: "Isän läsnäolo ympäröi Kristusta, eikä Hänelle tapahtunut muuta kuin sellaista, minkä iankaikkinen rakkaus salli tapahtuvan, jotta se koituisi siunaukseksi maailmalle. Tässä oli Hänen lohtunsa lähde, ja se on avoinna meillekin. Se, joka on Kristuksen Hengen täyttämä, pysyy Kristuksessa. Häneen suunnattu isku sattuu Vapahtajaan, joka ympäröi hänet läsnäolollaan. Hänen ei tarvitse tehdä pahalle vastarintaa, sillä Kristus on hänen turvansa. Mikään ei voi kohdata häntä Herramme sallimatta, ja 'kaikki' sallittu 'yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat'. Room. 8:28." Vuorisaarna, 106.

Ei osaa lihallisessa taistelussa

Ennen kääntymistään Saul vainosi Kristuksen seurakuntaa armottomasti; se tarkoittaa, että hän käytti väkivaltaa. Mutta kun hän oli kääntynyt ja hänestä tuli apostoli Paavali, hänen ajatuksensa tästä asiasta muuttui täydellisesti, ja hän kirjoitti: "Vaikka me vaellammekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi; sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia." 2. Kor. 10:3,4. Kristityillä on hengellinen haarniska, joka suojaa häntä hyökkäyksiltä, eikä hän hyökkää kenenkään päälle, sillä hän on elävän Jumalan palvelija, meidän aikamme "leeviläinen".

Jumalan sota-asun ottaminen

Kristitty haluaa pukeutua Paavalin ohjeen mukaan "Jumalan sota-asuun". Tosiuskova haluaa totella vain yhtä johtajaa, Häntä, joka johtaa enkelijoukkoja, Häntä, joka on kuningasten Kuningas ja herrain Herra. Efesolaiskirjeessä meille annetaan seuraavat ohjeet: "Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja

vastaan taivaan avaruuksissa. Sen tähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon

pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta." Ef. 6:10-18.

Vapahtajaa vastustettiin ja paneteltiin

Psalmi 119 tunnetaan Jumalan lakia ylistävänä psalmiina, mutta siinä on myös Messiaan elämää ja kärsimistä kuvaavaa profeetallista opetusta, sillä Hän oli kuuliainen Jumalan määräyksille. Seuraava jae kuvaa Vapahtajan kärsimystä: "Katso minun kurjuuttani ja pelasta minut, sillä minä en unhotta sinun lakiasi." "Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojasi." Ps. 119:153,161.

Jeesuksen lähetystehtävä ja todistus tässä maailmassa oli ihmeellinen, kuuliaisuus Jumalan laille oli Hänen jokapäiväinen leipänsä. Kaikki tämä lisäsi Saatanan vihaa Häntä kohtaan, ja hän käytti Hannaan, Kaifaan, Herodeksen ja Pilatuksen valtaa vainoamaan Jumalan Poikaa. Vapahtaja oppi kuuliaisuuden sen kautta, mitä Hän kärsi, ja Jumalan lapsia on kohdeltu samalla tavalla vuosisatojen aikana. Heidätkin pyhitetään Mestarinsa tavoin koetuksissa ja vaikeuksissa, ja koko maailmankaikkeus näkee heidän kuuliaisuutensa.

Nähdessään, mitä Hänen opetuslapsensa tulisivat kärsimään tulevaisuudessa, Jeesus sanoi: "Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä." Matt. 5:12. Selittäessään tätä jaetta sisar Ellen G. White kirjoittaa: "Aina lankeemuksestaan saakka Saataka on työskennellyt petosta käyttäen. Kuten hän on esittänyt Jumalan väärässä valossa, niin hän edustajiansa kautta esittää Jumalan lapsetkin väärässä valossa. Vapahtaja sanoo: 'Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun.' Ps.69:10. Samoin ne sattuvat hänen opetuslapsiinsa.

"Ei kukaan ole vaeltanut ihmisten keskuudessa niin julmasti parjattuna kuin Ihmisen Poika. Häntä pilkattiin ja ivattiin, koska Hän oli järkkymättömän kuuliainen Jumalan pyhän lain periaatteille. Häntä vihattiin syyttä. Mutta Hän

esiintyi tyynenä vihamiestensä edessä, selittäen, että häväistys on osa kristityn perintöä. Hän neuvoi seuraajiaan, miten heidän oli kohdattava pahan nuolet, ja kehoitti heitä pysymään rohkeina vainon keskellä.

"Vaikka parjaus saattaa mustata maineen, se ei voi tahrata luonnetta. Tämä on Jumalan huostassa. Niin kauan kuin me emme suostu syntiin, ei mikään mahti, inhimillinen sen paremmin kuin saatanallinenkaan, voi painaa yhtäkään tahraa sieluun." Vuorisaarna, 152, 153.

Hänen kansaansa vastustettiin, paneteltiin ja erotettiin

Ensimmäisen maailmansodan aikana (1914-1918) niitä, jotka olivat uskollisia Jumalan laille, vastustettiin, paneteltiin, ja lopulta erotettiin Seitsemännen Päivän Adventtiseurakunnasta. Tämän vahvistaa eräs Italian yliopisto-opiskelijoiden yhdistyksen keskustelujulkaisu (16.8.1982, s.8.): "Liike, jota kutsumme Reformiadventisteiksi (uskonpuhdistus) - en halua tässä puuttua sen ja virallisen Adventtiliikkeen välisen väittelyn ansioihin - se on liike, jonka kanssa toivon, että voisimme käydä veljellistä keskustelua, mutta on varmaa - ja tämä on historiallisesti tarkkaa - että jakautumisen Adventtiseurakunnassa aiheutti 'sotapolitiikan' ongelma; ja sikäli kuin saamani tieto on oikea - Uskonpuhdistusliike, jonka Pääkonferenssi on Saksassa, sai alkunsa väittelystä ensimmäisen maailmansodan aikana ja sen johdosta, että virallisessa Adventtiseurakunnassa hyljättiin ne, jotka valitsivat aseistakieltäytymisen."

Toisen maailmansodan aikana (1939- 1945) Saatanan yllyttämät Natsit teloittivat joitakin veljiä. Muita uskovia vangittiin eri totalitaaristen hallitusten alaisuudessa ympäri maailmaa, mutta heidän todistuksensa rohkaisi toisia olemaan uskollisia taivaan periaatteille.

Ei vapaa poikkeamaan Jumalan vaatimuksista

Ilmestyskirjan profetiat kuvaavat aikaa, jolloin Jumalan seurakuntaa vainotaan kaikkialla maailmassa, ja keskeisin asia on Hänen pyhä lakinsa. "Kukaan ei voisi ostaa tai myydä", ellei taivu poliittisten ja uskonnollisten vallanpitäjien tahtoon. Ilm. 13:15-17. Haluammeko tuona aikana toimia oman omantuntonne mukaan vai sen sen tietoisuuden mukaan, että Jeesus on meissä, täysin uskollisina Hänen pyhälle lailleen?

Mitä tulee kysymykseen omastatunnosta, luemme siitä: "Jos ihmisillä olisi oikeus syrjäyttää Herran vaatimukset ja itse määrittellä velvollisuutensa, niin jokainen menettelisi mielensä mukaan ja hallitusvalta riistettäisiin Jumalan käsistä. Ihmisen tahto asetettaisiin korkeimmaksi, ja Jumalan ylevään ja

pyhään tahtoon - siihen rakkauden aivoitukseen, joka Hänellä on luoduistaan - suhtauduttaisiin välinpitämättömästi ja halveksien.

"Aina milloin ihmiset itse valitsevat tiensä, he nousevat Jumalaa vastaan. Heillä ei ole oleva sijaa taivasten valtakunnassa, sillä he ovat ristiriidassa sen periaatteiden kanssa. Halveksiessaan Jumalan tahtoa he asettuvat Saatanan, Jumalan ja ihmisen vihollisen, puolelle. Ei ihminen elä ainoastaan yhdestä sanasta tai monesta sanasta, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee. Emme voi hylätä yhtä sanaa, miten vähäpätöiseltä se meistä näyttäneekin, jos mielimme pelastua. Laissa ei ole ainoatakaan käskyä, mikä ei ole ihmiselle hyödyllinen ja edistä hänen onneaan sekä tässä elämässä että tulevassa. Ollessaan kuuliainen Jumalan laille ihminen on kuin suojamuurin ympäröimä ja turvassa pahalta. Se, joka yhdestä kohdasta purkaa tämän Jumalan pystyttämän suojamuurin, on tehnyt tyhjäksi sen koko merkityksen, sillä hän on avannut aukon, mistä vihollinen voi päästä sisään turmelemaan ja tuhoamaan.

"Rohjetessaan syrjäyttää Jumalan tahdon yhdessä kohdin avasivat esivanhempamme sulut ja pääsivät onnettomuuden maailmaan. Ja jokainen yksilö, joka noudattaa heidän esimerkkiään, kokee samat seuraukset. Jumalan rakkaus on Hänen lakinsa jokaisen käskyn perustana, ja se, joka poikkeaa käskysanasta, valmistaa omaa onnettomuuttaan ja perikatoaan." Vuorisaarna, 82.

Taistelu on hyvin vaikea - oma voimamme ei riitä siihen - mutta meitä ei jätetä taistelemaan yksin. Vaikka meitä vastaan leiriytyisi kokonainen armeija, lukematon joukko majesteettisia enkeleitä on meidän kanssamme. Meillä täytyy olla niiden monien uskonpuhdistajien rohkeus ja usko, jotka kaikkina aikakausina ovat kyenneet kohtaamaan kaikki vaikeudet ja vaarat, koska he ovat turvautuneet Jumalaan; heidän uskonsa ei horjunut, koska he luottivat täysin Jumalan lupauksiin.

Rakkaat veljeni ja sisareni, meillä ei ole paljoa aikaa, elämämme on lyhyt. Meidän täytyy valmistautua tänään; tänään meidän täytyy osoittaa, että olemme se jäännöskansa, joka puolustaa taivaan periaatteita. Tänä aikana meidän täytyy antaa selvä ääni pasuunasta. Kirjoittaessaan Timoteukselle apostoli Paavali selitti, miten Jumalan seurakunnassa pitää elää: "Että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus." 1. Tim. 3:15.

Herran puolella

Kirjoittaessaan Roomalaisille hän sanoi: "Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka

ei säästänyt omaa Poikaansakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhuraskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme. Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Niin kuin kirjoitettu on: 'Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina'. Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room. 8:31-39.

Ainutlaatuinen valtakunta

Rakkaat veljeni ja sisareni, haluan muistuttaa teitä rakastetun Vapahtajamme lausumista sanoista, jotka "rakkauden apostoli" merkitsi muistiin: "Jeesus vastasi: 'Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä.'" Joh. 18:36.

On ihmeellistä lukea, ettei Jeesuksen valtakunta ole tästä maailmasta - erikoisesti, että se ei ole samanlainen kuin tämän maailman valtakunnat. Se on rakkauden, rauhan, ymmärryksen, terveyden, ilon ja sopusoinnun valtakunta, jota voimme ymmärtää todella vasta sitten, kun olemme Isän kotona. Siinä valtakunnassa ei ole sijaa aseille, sodalle tai kuolemalle, vaan ainoastaan yltäkylläistä elämää. Kuka voi elää siinä valtakunnassa?

Huomaa tämä tärkeä todistus: "Jumalan lapsia ovat ne, jotka ovat osallisia Hänen luonnostaan. Ei maallinen asema, ei syntyperä, ei kansallisuus eivätkä uskonnolliset etuudet todista meidän olevan Jumalan perheenjäseniä, vaan ainoastaan rakkaus - rakkaus, mikä sulkee piiriinsä koko ihmiskunnan. Syntisetkin, mikäli eivät kokonaan ole sulkeneet sydäntään Jumalan Hengeltä, ovat herkkiä hyvyydelle. Kuten he saattavat vastata vihaan vihalla, he myös vastaavat rakkauteen rakkaudella. Mutta Jumalan Henki yksin vastaa rakkaudella vihaan. Se, että joku on hyvä kiittämättömille ja pahoille, että hän tekee hyvää toivomatta saavansa mitään takaisin, on taivaan kuninkuuden merkki hänessä, varma todiste siitä, että hän kuuluu Korkeimman lasten ylhäiseen säätyyn." Vuorisaarna, 111.

Elä tällä tavalla, ja olet taivaan valtakunnassa!

Rakkaat veljet ja sisaret, rakkaat nuoret, rakkaat lapset, taas vuosi on kulunut, mutta meillä on vielä vähän armon aikaa. Eläkäämme se täydellisessä sopusoinnussa Jumalan ja Hänen pyhän tahtonsa kanssa, koska ainoastaan synty voi erottaa meidät Hänestä ja Hänen rakkaudesta. Jes. 59:2. Tehkäämme tästä viikosta erityinen rukouksen ja vihkiytymisen aika; uudistakaamme liittomme Jumalan kanssa ja voittakaamme jokainen synty Pyhän Hengen voimalla, niin että yhteytemme Jeesuksen kanssa olisi täydellinen ja voisimme kuulla nämä kauniit sanat: "Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan." Matt. 5:8. Tämä on toivoni ja rukoukseni jokaisen puolesta. Jumala siunatkoon sinua ja antakoon sinulle onnellisen vuoden 2015, täynnä hengellisiä siunauksia! Amen.

5. Lukeminen, keskiviikkona, 10.12.2014

Terveysuudistussanoma uskonpuhdistuksessa

Roland De La Paz, Filippiinit

Sata vuotta sitten Seitsemännän Päivän Adventtiseurakunnassa Euroopassa koettiin kriisi. Sodan aikana Jumalan kansaa koeteltiin ja seurakuntaa ravisteltiin ankarasti. Kun Seitsemännän Päivän Adventistien johtajat ja jäsenet Euroopassa päättivät puolustaa isänmaataan sodassa ja kantaa aseita sapattina, ne kaksi prosenttia, jotka kieltäytyivät siitä, erotettiin. Sodan jälkeen pääkonferenssin johtajat kävivät Euroopan osastojen toimistoissa, ja vuonna 1920 kokouksessa Friedensaussa Saksassa he totesivat antaneensa jäsenilleen täyden vapauden seurata yksilöllistä omaatuntoaan sellaisissa asioissa. Tämä tiedonanto ilmaisi Seitsemännän Päivän Adventistien Pääkonferenssin asenteen ja Uskonpuhdistusliikkeen tarpeellisuuden.

Koska tämä vuosi 2014 on omistettu Uskonpuhdistusliikkeen alun ja sen kehityksen muisteleminen, tarkastelkaamme siihen liittyviä tosiasioita, jotka johtivat sen eroon Seitsemännän Päivän Adventtikirkosta.

Uskonpuhdistusliikkeen edustajien kokouksessa yhdessä Seitsemännän Päivän Adventistien pääkonferenssin johtajien ja Euroopan jaoston kanssa 21 - 23 heinäkuuta 1920 Friedensaussa Saksassa - tarkoituksella selventää asenteita ja mahdollisesti palauttaa ennalleen Adventistien aikaisemmat väkivallattomuuden periaatteet - Uskonpuhdistusliikkeen veljet esittivät seuraavat kysymykset:

- 1) Mikä on pääkonferenssin kanta Saksan johtajien vuonna 1914 ottamaan asenteeseen neljättä ja kuudetta käskyä kohtaan?
- 2) Mitä todisteita meille esitetään siitä, että emme ole alusta asti kulkeneet raamatullista polkua?
- 3) Mikä on pääkonferenssin kanta sisar Whiten todistuksiin nähden? Ovatko ne henkeytettyjä? Kyllä vai ei? Onko terveystodistus yhä sanoman oikea käsi?
- 4) Onko sanomamme ja kansamme, Ilmestyskirjan 14:6-12 mukaan, kansallinen vai kansainvälinen?

Huomaamme heti, että eräs tärkeimmistä keskustelun pohjaksi esitetystä asioista oli terveystodistus, millä tarkoitetaan Raamatun opetusta: "Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat?" "Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa." 1. Kor. 6:19; 2. Kor. 7:1. Aina noista päivistä alkaen nykyaikaan asti terveystodistukseen liittyvät kysymykset ovat osoittautuneet eroavaisuuksia aiheuttaviksi Seitsemännen Päivän Adventistien ja Uskonpuhdistusliikkeen välillä.

Tarkastelkaamme ensiksi tätä aihetta koskevia todistuksia, joista jotkut on annettu ennen Amerikan kansalaissotaa. Varhaiset näyt tästä aiheesta annettiin sisar Whittelle vuosina 1848, 1854 ja 1863, ja ne esitettiin Review and Herald -lehdessä marraskuun 8. p:nä vuonna 1870, missä James White selittää: "Tänä syksynä on kulunut jo 22 vuotta siitä, kun meidän huomiomme kiinnitettiin tupakan, teen ja kahvin vahingollisiin vaikutuksiin rouva Whiten todistuksen kautta. ...

"Kun olimme päässeet voitolle näistä asioista, ja kun Herra näki, että pystyimme ottamaan vastaan sitä, annettiin valoa ruuasta ja vaatetuksesta." Selected Messages, kirja 3, s. 272.

Tärkeitä periaatteita ilmaistaan vuonna 1854

"Sitten näin puhtauden puutteen sapatinpitäjien keskuudessa. ... Näin, että Jumala puhdisti itselleen erikoista kansaa. Hän tahtoo omistaa puhtaan ja pyhän kansan, josta Hän voi iloita. Näin, että leiri täytyy puhdistaa, tai Jumala kulkisi sen ohi tai näkisi Israelin epäpuhtauden eikä enää kulkisi heidän armeijoidensa kanssa taisteluun. Hän kääntyisi tyytymättömänä heistä pois, ja vihollisemme voittaisivat meidät, ja meidät jätettäisiin heikkouteen, häpeään ja epäsuosioon.

"Näin, ettei Jumala hyväksyisi huolimattomuutta, epäsiistiä ihmistä kristityksi.

Hänen paheksuntansa oli sellaisen yllä. Jeesuksen täytyy esittää sielumme, ruumiimme ja henkemme moitteettomina Isälleen, ja ellei olemuksemme ole siisti ja puhdas, meitä ei voida esittää nuhteettomina Jumalalle.

Ruokahalu ja sopiva ravinto

"Ylpeys ja epäjumalat täytyy laittaa syrjään. Näin, että runsasrasvainen ruoka tuhosi ruumiin terveyttä, raunioitti olemusta, turmeli mieltä ja kulutti paljon varoja." Selected Messages, 273, 274.

Kun sairaus hiipi seurakuntaan, annettiin varoitus: "Näin, että jäännöksen keskuudessa olivat sairaalloisia monet, jotka olivat tehneet itsensä sellaisiksi hemmottelemalla ruokahaluaan. ...

"On joitakin sapatinpitäjiä, jotka tekevät vatsasta jumalan. He kuluttavat varansa hankkimalla rasvapitoista ruokaa. Näin, että jos sellaiset pelastuivat ollenkaan, he tulevat näkemään, mitä heitä vaivaava halu on, elleivät he kiellä ruokahaluaan ja syö Jumalan kunniaksi. On vain harvoja, jotka syövät Jumalan kunniaksi." Selected Messages 3, s. 274, 275.

Kuusitoista päivää sen jälkeen kun pääkonferenssi oli järjestetty 21. toukokuuta 1863, kansalaissodan raivotessa, sisar White sai suuren näyn terveysuudistuksesta 6.6.1863 Aaron Hilliardin kotona Otsegossa, Michiganissa. Näky antoi merkittäviä ohjeita vaatetuksesta ja voimien säilyttämisestä sopivalla työllä ja iloisella, rauhallisella mielentilalla. Se esittää meidän "velvollisuutemme puhua, kertoa olevamme kaikenlaista hillittömyyttä vastaan - kohtuuttomuutta työnteossa, syömisessä, juomisessa, ja lääke- tai huumausaineiden käytössä -ja osoittaa sitten Jumalan suuren lääkkeen, veden, puhtaan, pehmeän veden, sairauksiin, terveydeksi, puhtaudeksi ja ylellisyydeksi." Selected Messages 3, 280.

Joulukuun 25. pnä 1865 sisar Whitelle annettiin taas näky Rochesterissä, New Yorkissa. Sen johdosta hän esitti seuraavan vetoamuksen: "Minulle näytettiin, että sapattia pitävä kansamme on ollut välinpitämätön toiminnassaan sen valon mukaan, minkä Jumala on antanut terveysuudistuksesta, että on vielä suuri työ edessämme, ja että kansana olemme jääneet liikaa jälkeen seurattessamme Jumalan ilmaisemaa huolenpitoa sellaisena, kuin Hän on valinnut johtaa meitä. ...

"Heillä on muita jumalia ennen Herraa. Heidän makuaistinsa, heidän ruokahalunsa on heidän jumalansa; ... On otettu yhteyttä niihin, jotka ovat hemmoteleet turmeltunutta ruokahaluaan, heidän syntinsä on osoitettu, he eivät halua vakuuttua; ja vaikka Jumalan ääni puhuisi heille suoraan käskien heitä luopumaan noista terveyttä tuhoavista vapauksista, jotkut riippuisivat silti kiinni rakastamisestaan vahingollisissa asioissa. He näyttäivät liittyneen

epäjumaliinsa, ja Jumala sanoo pian enkeleilleen: Jättäkää heidät yksin..." Annettiin myös kehoitus rakentaa terveydenhoitolaitos, kun profeetta kirjoitti, "että Seitsemännen Päivän Adventisteilla pitäisi olla sairaita varten koti, missä he voisivat saada hoitoja sairauksiinsa ja myöskin oppia huolehtimaan itsestään välttääkseen sairauksia." Testimonies for the Church, 1, 484 - 486, 553.

Joulukuun 10. pnä vuonna 1871 hän korosti: "Minulle näytettiin jälleen, että terveystuudistus on yksi haara siinä suuressa työssä, jonka tarkoituksena on valmistaa kansa Herran tulolle. Se liittyy yhtä läheisesti kolmannen enkelin sanomaan kuin käsi liittyy kehoon. Ihmiset ovat ottaneet kymmenen käskyn lakia huomioon liian heikosti; mutta Herra ei haluaisi tulla rankaisemaan sen lain rikkojia ilman, että Hän ensiksi lähettää heille varoitussanomman. Kolmas enkeli julistaa sitä sanomaa. Jos ihmiset olisivat aina totelleet kymmenen käskyn lakia, pannen elämässään täytäntöön sen määräysten periaatteet, ei olisi sairauden kirousta, joka nykyisin tulvii maailmassa." Counsels on Diet and Foods, 69.

Koettaen osoittaa terveystuudistuksen tärkeyttä hän lisäsi: "... Luonnonlakien rikkominen on Jumalan lakien rikkomista." Counsels on health, 206.

Yksi tärkeä asia Seitsemännen Päivän Adventisteille nykyään on kasvissyönnö. Saatuaan näyn vuonna 1863 sisar White kirjoitti: "Mutta sen jälkeen kun Herra kesäkuussa 1863 näytti minulle lihan syönnin vaikutuksen terveyteen, olen luopunut lihan käytöstä." Spiritual Gifts, 4A, 153.

Vuonna 1868 hän kirjoitti: "Emme kuitenkaan epröi sanoa, että liharuoka ei ole välttämätöntä terveydeksi tai voimaksi

"Alttius saada sairauksia lisääntyy kymmenkertaiseksi liharuuan käytön myötä. Tapa käyttää liharuokaa heikentää älyllisiä, moraalisia ja fyysisiä voimia. Lihan syönnö sekoittaa elimistöä, himmentää älykkyyttä ja tylsyyttää moraalista herkkyyttä. Sanomme sinulle, rakas veli ja sisar, turvallisin suunta sinulle on jättää liha sikseen." Testimonies for the Church, 2, 63, 64.

Katsoessamme taaksepäin muinaisen Israelin kokemuksiin heidän vaeltaessaan Egyptistä Kaanaaseen näemme, että eräs heidän koetuksiin koski ruokahalua. "Niin Herra sanoi Moosekselle: 'Katso, minä annan sataa teille leipää taivaasta. Ja kansa menköön ja kootkoon kunakin päivänä sen päivän tarpeen. Näin minä koettelen heitä, vaeltavtko he minun lakini mukaan vai eivät."

"Ja kun kastesumu oli haihtunut, katso, erämaassa oli maan pinnalla jotakin hienoa, suomujen tapaista, jotakin hienoa, niinkuin härmä. Kun israelilaiset näkivät sen, kyselivät he toisiltaan: 'Mitä tämä on?' Sillä he eivät tieneet,

mitä se oli. Ja Mooses sanoi heille: 'Tämä on se leipä, jonka Herra on antanut teille syötäväksi. Ja näin on Herra käskenyt: Kootkaa sitä, jokainen tarpeen mukaan; ottakaa goomer-mitta mieheen perheenne pääluvun mukaan, kukin niin monelle, kuin kullakin majassansa on.' Ja israelilaiset tekivät niin, ja he kokosivat, yksi enemmän, toinen vähemmän. Mutta kun he mittasivat sen Goomer-mitalla, niin ei sille jäänyt liikaa, joka oli koonnut enemmän, eikä siltä puuttunut, joka oli koonnut vähemmän; jokainen oli koonnut niin paljon, kuin hän tarvitsi. Ja Mooses sanoi heille: 'Älköön kukaan jättäkö siitä mitään huomiseksi'. Mutta he eivät kuulleet Moosesta, vaan muutamat jättivät siitä jotakin huomiseksi. Niin siihen kasvoi matoja, ja se rupesi haisemaan; ja Mooses vihastui heihin." 2. Moos. 16:4; 14:21.

Israelilaisia koeteltiin ruokahalun suhteen, sillä vaikka Jumala antoi heille tietyn määrän, jotkut keräsivät enemmän kuin tarvitsivat. Ahneus on synti. Henkeytetty kynä kirjoittaa: "Jumalan sana sijoittaa ahneuden synnin samaan luokkaan juopumuksen kanssa. Tämä synti oli Jumalan silmissä niin vastenmielinen, että Hän antoi Moosekselle ohjeen, että lapsi, joka ei hillitsisi ruokahaluun, vaan ahmisi kaiken mitä vain haluaisi, pitäisi vanhempien tuoda Israelin hallitsijoiden eteen, ja hänet pitäisi kivittää kuoliaaksi. Ahmatin tilannetta pidettäisiin toivottomana. Hänestä ei olisi mitään hyötyä toisille, ja hän oli kirous itselleen."

Nykykaikaan viitaten Herran sanansattaja noudattaa samaa suuntaa: "Ahneus on tänä aikana yleinen synti. Himokas ruokahalu tekee miehistä ja naisista orjia, sumentaa heidän älykkyyttään ja turruttaa heidän moraalista herkkyyttään niin paljon, ettei Jumalan sanan pyhiä, yleviä totuuksia oteta vastaan. Alhaisemmat taipumukset ovat hallinneet miehiä ja naisia." Counsels on Diet and Foods, 132, 33.

On hyvä huomata, että manna sulii, kun aurinko alkoi paahata. Tämä osoittaa, että Jumala on järjestyksen Jumala. Hän haluaa, että ihmiset seuraavat Hänen ohjeitaan tarkasti omaksi parhaakseen. Israelilaisten piti nousta ylös aikaisin, kerätä ruokansa, valmistaa se ja sitten syödä se säännöllisin ajoin.

Myös valmistuspäivää koskevat ohjeet olivat tarkat. "Mutta kuudentena päivänä he kokosivat sitä leipää kaksinkertaisesti, kaksi goomeria kullekin. Ja kaikki kansan päämiehet tulivat ja ilmoittivat sen Moosekselle. Niin hän sanoi heille: Tämä tapahtuu Herran sanan mukaan; huomenna on levon päivä, Herralle pyhitetty sapatti. Mitä leivotte, se leipokaa, ja mitä keitätte, se keittäkää; mutta kaikki, mitä tähteeksi jää, pankaa talteen huomiseksi. Ja he panivat sen talteen huomiseksi, niinkuin Mooses oli käskenyt, eikä se ruvennut haisemaan, eikä siihen tullut matoja. Ja Mooses sanoi: 'Syökää se

tänä päivänä, sillä tänä päivänä on Herran sapatti; tänään ette löydä kedolta mitään. Kuutena päivänä on teidän sitä koottava, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti; silloin ei sitä ole." 2. Moos. 16:22 – 26.

Sama periaate koskee nykyaikaa. Perjantaina meidän tulee valmistaa sapattia varten kaikki - mielemme, vaattemme ja ruokamme - niin että kun pyhä päivä alkaa, kaikki on valmistaja mielemme on keskittynyt taivaallisiin asioihin. Älkööt sapatin pitäjiksi tunnustautuvat nykyään seuratko omia halujaan, sillä taivaallinen opetus on: "Herra ei ole sapatin suhteen vähemmän tarkka nyt kuin silloin kun Hän antoi edellä olevat ohjeet Israelin lapsille. Hän käski heitä leipomaan leivottavansa ja keittämään keitettävänsä kuudentena päivänä, valmistautuen sapatin lepoa varten. Ne, jotka laiminlyövät valmistautumisen sapattia varten kuudentena päivänä ja keittävät ruokaa sapattina, loukkaavat neljättä käskyä, ja ovat Jumalan lain rikkojia. Kaikki, jotka ovat todella halukkaita viettämään sapattia käskyn mukaan, eivät keitä ruokaa sapattina. Peläten lakinsa Siinailla antanutta Jumalaa he haluavat kieltää itsensä ja syödä kuudentena päivänä valmistettua ruokaa, vaikkei se olisi yhtä maukastakaan. Jumala kielsi Israelin lapsia leipomasta ja keittämästä sapattina. Jokaisen sapatinpitäjän tulisi ottaa huomioon tuo kiello Jehovan pyhänä määräyksenä heille. Herra haluaa varjella kansaansa antautumasta ylensyöntiin sapattina, jonka Hän on erottanut pyhää mietiskelyä ja palvontaa varten." Spirit of Prophecy 1, 225, 226.

Uskolliset Jumalan lapset ottavat vaarin näistä ohjeista tietäen, että "ne, jotka haluavat mieluummin kuolla kuin tehdä yhdenkään väärän teon, ovat ainoat, jotka havaitaan uskollisiksi." Testimonies for the Church, 5, 53. Muistakaamme, että "Suurimmat synnit tehdään turmeltuneen ruokahalun hemmottelun johdosta." Testimonies for the Church 4, 30.

"Jotkut pitävät itsekieltäymystä todellisena kärsimyksenä. Turmeltunutta ruokahalua hellitään. Epäterveen ruokahalun rajoittaminen johtaisi jopa monet kristityiksi tunnustautuvat perääntymään, niinkuin yksinkertaisesta dietestä seuraisi nälkäkuolema. Ja Israelin lasten tavalla he pitäisivät parempana orjuutta, kehon sairautta ja jopa kuolemaa, kuin lihapatojen puutetta. Ahdistuksen aikana jäännökselle luvataan ainoastaan leipää ja vettä." The Story of Redemption, 129.

Kiittäkäämme Jumalaa terveystuudistuksesta, sillä "Jumalan terveystuudistuksesta antama valo on meidän ja maailman pelastusta varten." Counsels on Health, 446.

Terveellinen vaatetus

Sopiva vaatetus on Jumallan siunaus kansalleen. Hän mallitti israelilaisten

vaatteet erottaakseen heidät muista kansoista ja tunnustaakseen heidät erikoiseksi kansakseen. Sininen nauha ja tupsut olivat kaksi erottavaa piirrettä heidän vaatteissaan. "Puhu israelilaisille ja sano heille, että heidän on sukupolvesta sukupolveen tehtävä itsellensä tupsut viittojensa kulmiin ja sidottava kulmien tupsuihin punasininen lanka. Ne tupsut olkoon teillä, että te, kun ne näette, muistaisitte kaikki Herran käskyt ja ne täyttäisitte ettekä seuraisi sydämenne ettekä silmienne himoja, jotka houkuttelevat teitä haureuteen; niin muistakaa ja täyttäkää kaikki minun käskyni ja olkaa pyhät Jumalallenne." 4. Moos. 15:38-40

Kristityille seuraavan suosituksen pitäisi olla jatkuvana ohjeena: "Niin myös, että naiset ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja siveästi, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla." 1. Tim. 2:9.

Korostaen sitä, mitä on ilmoitettu henkeytetyssä sanssa, Profetian Henki lisää: "Sanamme, tekomme ja vaatteemme ovat jokapäiväisiä, eläviä saarnaajia, jotka joko kokoavat Kristuksen kanssa tai erottavat Hänestä. Se ei ole joutava asia, jonka voisi leikkiä laskien syrjäyttää."

"Emme mitenkään tahdo innostaa ketään pukeutumaan huolimattomasti. Olkoon asunne sopiva ja miellyttävä."

Toisessa vakavassa lainauksessa sisar White kirjoittaa: "Kaiken Jumalan sanassa kielletyn vaatteilla komeilemisen tulisi olla riittävä peruste seurakuntakurin tarpeellisuudelle. Jos jatkuvista varoituksista, vetoamuksista ja hartaista pyynnöistä huolimatta itsepintaisesti seurataan omaa nurjaa tahtoa, sitä voidaan pitää todisteena siitä, ettei sydän ole sulautunut Kristukseen. Minä, yksinomaan oma minä, on palveluksen kohteena, ja jo yksikin sellainen tunnustuskristitty johtaa monia pois Jumalasta.

"Hirvittävä synty lepää kansamme yllä siinä, kun olemme antaneet seurakuntamme jäsenten pukeutua tavalla, joka on ristiriidassa heidän uskonsa kanssa. Meidän täytyy heti nousta sulkemaan ovi muodin viettelyksiltä. Ellemme tee niin, seurakuntamme rappeutuvat." Todistusarteita 1, 573, 577.

Jumalan sanan mukaan miesten ja naisten pukeutumistavan välillä pitäisi olla selvä ero. "Nainen älköön käyttäkö miehen tamineita, älköönkä mies pukeutuko naisen vaatteisiin; sillä jokainen, joka niin tekee, on kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi. 5. Moos. 22:5. "Jumala suunnitteli, että olisi selvä ero miehen ja naisen puvun välillä, ja hän harkitsi tämän asian riittävän tärkeäksi antaakseen siitä nimenomaisia ohjeita; sillä jos molemmat sukupuolet käyttäisivät samanlaista vaatetusta, se aiheuttaisi sekaannusta ja rikollisuuden suurta lisääntymistä." Testimonies for the Church, 1, 460.

"Tässä pukeutumistyyliässä Jumalan järjestys on käännetty nurin, ja Hänen

erityiset ohjeensa jätetty huomiotta. "Nainen älköön käyttäkö miehen tamineita, älköönkä mies pukeutuko naisen vaatteisiin; sillä jokainen, joka niin tekee, on kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi/ 5. Moos. 22:5." Review and Herald, 6.2.1900, Testimonies for the Church, 1, 459, 460.

"Samoin Kristuksen seuraajienkin vaatetuksen tulee olla vertauskuvallinen. Me olemme kaikessa Hänen edustajiaan. Meidän ulkoasumme tulee kaikissa suhteissa edustaa siisteyttä, vaatimattomuutta ja puhtautta." Todistusaarteita II, 390.

"Vaatetuksessa, niinkuin kaikessa muussakin, meidän etuoikeutemme on kunnioittaa Luojaamme. Hän toivoo, ettei vaatetuksemme olisi ainoastaan siistiä ja terveellistä, vaan myös tarkoituksenmukaista ja miellyttävää. Ulkoasullemme tulisi joka suhteessa olla ominaista siisteys, vaatimattomuus ja puhtaus." The Faith I live by, 243.

"Älköön teidän kaunistukseenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillen ripustamista, eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis" 1. Piet. 3:3, 4.

Uusi Testamentti esittää Kristillisen seurakunnan asenteen hiustyyliin nähden. 1. Kor. 11:14, 15 luumme: "Eikö itse luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset, se on hänelle häpeäksi; ja että jos vaimolla on pitkät hiukset, se on hänelle kunniaksi? Sillä ovathan hiukset annetut hänelle hunnuksi." Mitä hiusten väriin tulee, on viisasta kunnioittaen Herraa, joka teki meidät, ja siunaukseksi hengelliselle hyvinvoinnillemme välttää kemikaaleja ja antaa hiustemme värin olla luonnollinen.

Vetoamus taivaasta

Muinaisina aikoina oli kiusaus palvoa ja palvella epäjumalia, joita ihmiset tekivät omin käsin, huolimatta pyhästä kiellosta, joka oli kansan siunaukseksi. Sellainen epäjumalanpalvelus ei ollut kielletty ainoastaan silloin, vaan myös nykyään. Sitä paitsi epäjumalanpalvelus ei rajoitu ainoastaan patsaiden ja kivien palvontaan; sen nykyistä muotoa voidaan nähdä muodin seuraamisessa, itsensä hemmottelemisessa syömällä epätervelisiä ruokia ja aineita, ja maailmallisten aatteiden ja käytäntöjen omaksumisessa. Varjelkoon Herra kansaansa nykyaikaisen epäjumalanpalveluksen kaikilta muodoilta!

Seuraava henkeytetty ohje osoittaa sitä korkeaa ihannetta ja pyhiä periaatteita, jotka Jumalalla on kansaansa varten: "Meidän on ymmärrettävä, että Jumala on terveystuodistusliikkeessä. Kun otamme Kristuksen siihen, on oikein tarttua kaikkiin keinoihin ja mahdollisuuksiin." Consels on Health, 495.

”Kaikki ihmiset punnitaan pyhäkön vaa’alla, ja Jumala toivoo, että kaikki ymmärtäisivät tämän asian.” Our High Calling, 139. Auttakoon Jumala meitä elämään sen valon mukaan, minkä Hän on antanut meille, toimimaan kaikin mahdollisin tavoin ylläpitääksemme ruumin, mielen ja hengen voimia syömällä, juomalla ja pukeutumalla, Jumalan kunniaksi ja siunauksemme. Aamen.

6. Lukeminen, perjantaina, 12.12. 2014

Pasifismi (rauhanaate), väkivallattomuus ja aseistakieltäytyminen

Woonsan Kang, Etelä-Korea/USA ja Antonino Di Franka, Italia

Norman Cousins, kuuluisa toimittaja USA:ssa, väitti kolumnissaan vuonna 1953, että maailmassa oli ollut 14 500 sotaa vuodesta 3600 e.Kr. vuoteen 1950 j.Kr, ja että noin 3,5 miljardia ihmistä on kuollut sotien suorien ja epäsuorien vaikutusten seurauksena. Nämä sodat ja konfliktit jatkuvat yhä.

Miten kristityt toimivat tämän kauhean väkivallan kierteen keskellä? Miten Jumalan kansa vastaa, kun jopa hallitukset, ja juuri ne, käskvät kansalaisiaan tarttumaan aseisiin ja menemään taisteluun? Täytyykö meidän hyväksyä niiden vaatimukset ja alistua niihin, vai onko velvollisuutemme ryhtyä aseistakieltäytyjiksi, väkivallattomuuden ja pasifismin periaatteen perusteella? Mitä Herramme opetti ja millaisen esimerkin hän antoi?

Jumalan kansa ei ota asetta

Raamattu opettaa selvästi, että kristittyjen ei pitäisi osallistua sotaan. Sakarja vakuuttaa, että Jerusalemin Kuningas "tuhoaa sotavaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemista, sotajouset hän lyö rikki." Sak. 9:10. Tässä Efraim ja Jerusalem edustavat Jumalan kansaa, jonka käsistä ei löydy väkivallan aseita, koska Jeesus poisti ne opetuksellaan ja esimerkillään. Viitaten evankeliumin levittämiseen profetia kertoo, että "aikojen lopussa", kun monet kansat tulevat Herran luo, yhden kansan uskovat eivät "nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan." 2:1-4. Katso myös Miikan 4:1-3. Viimeiset päivät, jolloin monet ihmiset tulevat Herran luo, eivät voi tarkoittaa mitään muuta kuin nykyistä aikaa, siksi juuri nyt meidän pitää oppia se, ettemme enää nosta miekkaa tai opettele sotimaan.

Jeesuksen esimerkki ja siunaus rauhantekijöille

Jos me toivomme rauhaa, meitä kehoitetaan jäljittelemään Jeesuksen lempeyttä ja nöyryyttä. Hän sanoi: "...oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne." Matt. 11:29. Meitä kutsutaan seuraamaan Häntä, joka uhraisi itsensä ristillä: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua." Luuk. 9:23.

Jeesuksen lupaus on: "Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman." Matt.5:9. Tämä ei tarkoita ainoastaan sitä, että toivomme tai pidämme rauhan pahan edessä, vaan myös sitä, että toimimme rauhantekijöinä silloin, kun on ristiriitoja: "Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa." Hebr. 12:14. Näin Raamattu vetoaa. Jos pyrimme rauhaan, silloin emme voi ottaa osaa sotaan.

Välttää vihaakin

Yksi taivaallinen Jeesuksen opetus on: "Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion'. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion." Matt. 5:21,22. Joskus ajattelemme, että viha on hyvin pieni asia, mutta vihan välttäminen on tärkeämpää kuin ajattelemme. Niinpä Jeesuksen mukaan ei vain tappaminen, vaan myös viha, taustalla oleva tunne, joka tuottaa sellaisen rikoksen, on kielletty, koska sillä on vakavat seuraukset.

Kristillinen aseistakieltäytyminen

Kristillisellä aseistakieltäytymisellä tarkoitetaan asennetta, että kieltäydytään suorittamasta sotapalvelusta raamatullisten periaatteiden perusteella. Room. 12:17; 1. Tess. 5:15,22. Tämä asenne liittyy läheisesti väkivallattomuuteen, joka sisältää pidättäytymisen kaikista väkivaltaisista toimintatavoista tai keinoista jotka vahingoittavat toisia, ja se perustuu Herran Jeesuksen opetukseen sellaisena kuin se on tallennettu evankeliumeihin, joista tulee ajatus siitä, ettei tehdä pahalle vastarintaa. Matt. 5:39. Väkivallattomuus ja aseistakieltäytyminen liittyvät rauhanaatteeseen, periaatteeseen, ettei oteta osaa sotaan (2. Kor. 10:3,4.), ei edes itsepuolustukseen. Raamatullinen rauhanaate perustuu ihmiselämän korkeaan arvoon (2. Moos. 20:13; Matt 5:21,22) ja sille siunaukselle, jonka Jeesus lausui rauhantekijöille. Matt. 5:9. Lisäksi pasifismi on luonnollinen seuraus siitä periaatteesta, että Jumala on

elämän antaja, ja siksi ainoastaan Hän voi ottaa sen pois. Kristittyinä uskomme, ettei ihmisten pitäisi vastustaa Jumalan työtä, eikä sammuttaa Hänen sytyttämäänsä liekkiä. Alkukristityt pitivät tätä periaatteenaan.

Apostolit ja alkukristityt

Mitä Jeesus maan päällä ollessaan opetti lähestyvistä taistelusta? Hän sanoi, että uskovien tuli paeta - lähteä pois paikasta, missä taisteltiin. Luuk. 21:21. Mitä kristityt apostolisena aikana tekivät silloin, kun Jerusalemiä piirrettiin vuonna 70 j.Kr.? Juutalainen historioitsija kirjoitti, että kristityt "lähtivät Jerusalemissa". He pakenivat "Jordanin toisella puolella" olevaan kaupunkiin. (1.) Seuraavan juutalaissodan aikana, vuosina 132-135 j.Kr., kristityt pysyivät pois armeijasta ja taistelusta, ja väkivallattoman asenteensa takia he kärsivät valheellisen messiaan Bar-Kosiban hyökkäykset ja pahoinpitelyt. Mitä tulee kristittyjen asenteeseen asepalvelusta ja aseiden kantamista kohtaan toisella ja kolmannella vuosisadalla, marttyyri Maximilianin asenne osoittaa periaatteellista vakaumusta, josta he pitivät kiinni. Hän vastasi upseerille, joka kuulusteli häntä: "Olen kristitty, en voi palvella sotaväessä." (2.)

Adventistiuranurtajien asenne sotaan ja asepalvelukseen

Ensimmäinen kerta, jolloin adventistit joutuivat kohtaamaan kysymyksen asepalveluksesta, oli Pohjois-Amerikan sisällissota (1861-1865). Kahden ensimmäisen vuoden aikana, 1861-1863, ei ollut kutsuntoja, ja armeija muodostui pelkästään vapaaehtoisista, niin että adventistit eivät osallistuneet sotaan. Ellen White kirjoitti: "Monien huomio kääntyi sapatinpitäjiin, koska he eivät ilmaisseet mitään suurempaa mielenkiintoa sotaan kohtaan eivätkä menneet vapaaehtoisiksi." (3.)

Kun kutsuntojen mahdollisuus nousi esille, oli vaarana, että kieltäytymisestä totella lakia seuraisi "vankeus, kidutus tai kuolema." Silloin adventistit totesivat, etteivät he voi "omantuntonsa takia ottaa osaa tähän sotaan", ja sisar White vahvisti tämän saatuaan näyn.

"Minulle näytettiin, että Jumalan kansa, joka on Hänen erikoinen aarteensa, ei voi osallistua tähän hämmentävään sotaan, koska se on vastoin heidän uskonsa jokaista periaatetta. Armeijassa he eivät voi totella totuutta ja samalla totella upseeriensa määräyksiä. Se olisi jatkuvaa omantunnon loukkaamista.... Ne, jotka rakastavat Jumalan käskyjä, mukautuvat kaikkiin hyviin maan lakeihin. Mutta jos hallitsijoiden vaatimukset ovat ristiriidassa Jumalan lain kanssa, silloin pitää esittää vain tämä kysymys: Tuleeko meidän totella

Uskonpuhdistusliikkeen asenne

Herra kutsui Adventtiliikkeen julistamaan Jeesuksen toista tulemistä ja palauttamaan entiseen asemaansa käskyä, jonka pimeyden voimat ovat yrittäneet muuttaa (Dan. 7:25), käskyä pyhittää sapatti. Liikkeen olemassaolon varhaisista vuosista alkaen se erottui puolustaessaan Jumalan pyhää lakia - kaikkia kymmentä käskyä. Kun uskovat saarnasivat sanomaa, uranuurtajat näkivät Jumalan käden johtavan heitä, osoittaen, että he kantoivat valoa; siksi he luottivat siihen, että Herra johtaisi heitä yhtä hyvin sodan myrskyn läpi. Koska rauhanaate oli ollut heidän sanomansa rauhan aikana, oli selvää, että Herra odotti heidän elävän sen mukaan mitä he olivat saarnanneet - olevan Jumalan lain kannattajia, palauttajia ja puolustajia myös sodan aikana.

Mitä heidän siksi piti tehdä ensimmäisen maailmansodan syttyessä? On vain yksi vastaus: Lujina, uskollisina kunnioittaa koko sydämeästään Jumalan pyhää tahtoa sellaisena, kuin he olivat saarnanneet sitä toisille rauhan aikoina. Useiden maiden joutuessa sotaan tätä periaatetta seurasi joukko uskollisia veljiä, vähemmistö, joka ei halunnut taipua ja alistua eurooppalaisten hallitusten vaatimuksiin, kun sotaväki-ikäisiä miehiä otettiin asepalvelukseen vuodesta 1914 vuoteen 1918. Evankeliumi julistaa autuaiksi "hiljaiset" ja "rauhantekijät" (Matt.5:5,9), ei niitä, jotka tottelevat valtiota, kun se vaatii ihmistä tekemään kompromisseja uskollisuudessaan Jumalan laille. Nuo veljet kieltäytyivät loukkaamasta Jumalan pyhää lakia alistumalla valtion vaatimuksiin ja vastustivat seurakunnan johtajien ja jäsenten enemmistöä, joka väitti, että kaikkien piti mukautua tilanteen vaatimuksiin sellaisina kuin he ymmärsivät ne.

Uskonpuhdistusliikkeen alku

Saksalaiset veljet, jotka puolustivat lujuutta periaatteissa ja odottivat uskollisuutta seurakunnan taholta, alkoivat korottaa ääntään niin pian kuin vaikeudet alkoivat; silminnäkijöiden todistukset kertovat, mitä tapahtui elokuussa 1914, heti kun elokuun 2. päivän kiertokirje saapui seurakuntiin.

Veli Otto Welpin mukaan: "Maassamme (Saksassa) sekaannus ja jakaantuminen adventtiseurakunnassa alkoi vuonna 1914 sodan syttyessä. Tämä oli seuraus siitä erheestä, jota johtavat veljemme Hampurista julistivat sapatin pitämisestä sodan aikana ja suhteestamme asepalvelukseen.

"Kiertokirje, jonka oli kirjoittanut veli G. Dail (Euroopan osaston sihteeri), ja joka oli päivätty 2.8.1914, lähetettiin Hampurista (Saksasta), ja se sisälsi vetoimuksen siitä, että osallistuttaisiin sotaan ja rikottaisiin sapatia. Meidän,

samoin kuin muidenkin vilpittömien veljien omantunnon vakaumus oli syy, joka nostatti vastalauseen pyhän lain vääristelyä ja kolmannen enkelin sanoman hylkäämistä vastaan." (5.)

Eräs toinen veli, joka oli läsnä Bremenin seurakunnassa seuraavana sapattina sen jälkeen, kun virassa ollut saarnaaja oli julkaissut taistelua kannattavan asenteensa, lisää: "Hetken aikaa jäsenet istuivat ääneti ja mykistyneinä. Sitten nousi vastalauseiden myrsky: 'Ei! Ei! Tämä on väärin; tämä on uskosta luopumista! Me emme voi mennä sotaan!'" Oli täydellinen hämminki ja mielipiteiden ristiriita - kukaan ei voi kuvitella, millaista se oli." (6.)

Lokakuussa 1914 kiertokirjeen kirjoittaja minitsi sen aiheuttamasta erimielisyydestä, mutta hän puolusti yhä asennettaan:

"Esitin tämän Hampurin seurakunnan näkemyksen painettuna ja lähetin sen veljille. Suurin osa seurakuntia tyytyi siihen, ja kuitenkin jotkut kokivat, että me olimme tehneet väärin - että olisi parempi, että kaikki sadat, kenties tuhannet veljemme Euroopan armeijoissa yksinkertaisesti kieltäytyisivät kantamasta asetta, ja erityisesti kieltäytyisivät tekemästä mitään palvelusta sapattina, vaikka heidät saatettaisiin ampuu." (7.)

Skandinavian unionin johtajan laita ei ollut samoin. Kirjoittaessaan lentolehtisen kirjoittajalle hän ilmaisi kauhistuksensa, peläten, että tämä oli "aloittanut väittelyn, joka uhkaa jakaa koko seurakuntamme". (8.)

Niinpä vuonna 1914 jäsenistö Saksassa jakaantui kahtia. Enemmistö kannatti seurakunnan osallistumista sotaan, ja vähemmistö oli ehdottomasti sitä vastaan!

Jännitettä, väittelyä ja erottamista

Ensimmäisinä viikkoina kiertokirjeen vastaanottamisen jälkeen joissakin seurakunnissa oli ankaraa väittelyä joka ilmensi vahvaa vastakkaisuutta harvojen väkivallattomuutta puolustavien ja vallanpitäjien vaatimuksiin taipuvaisen enemmistön välillä. Tilanne vaihteli paikasta toiseen, ja joissakin seurakunnissa jännitys kärjistyi nopeasti. Ihmiset tekivät pian päätöksen, ja ne, jotka eivät olleet samaa mieltä enemmistön kanssa, joutuivat kärsimään seuraukset ja heidät erotettiin. Vastakkaisuuksien jatkuessa erottamiset näyttävät olleen hyvin yleisiä Saksassa ja muissa maissa. Jäseniä erotettiin Bremenin, Bremen Neustadtin, Essenin ja Stuttgartin seurakunnissa. Muissa paikoissa, kuten Coblenzissa, Wermelskirchenissä ja Krayssä Reininmaalla koko seurakunnat hajotettiin.

Vainoa ja marttyyriutta

Joitakin veljiä otettiin sotaväkeen, ja he pysyivät uskollisina kunnioittaen sapattia ja pitäen kuudennen käskyn. Näitä olivat veljet Wilhelm Richter, Hollman, Geselle, Julius Wolz, Johannes Rauser ja aluksi Crestfallen. Kaksi veljeä, jotka veli Richter tunsi, kuoli armeijassa kidutusten seurauksena. (9.) Kerrotaan, että noin 50 veljeä, jotka vastasivat kutsuntoihin ja kieltäytyivät ottamasta aseita tai työskentelemästä sapattisin, tulivat toistuvasti rangaistuiksi, lyödyiksi, kidutetuiksi ja lähetetyiksi vankilasta toiseen. Mutta huolimatta siitä, mitä heille tapahtui, he pysyivät uskollisina Herran kunniaksi. Noin 20 heistä menetti henkensä marttyyreinä, yksi heistä oli Eugene Geselle. (10.) Näistä uskollisista voidaan sanoa, että uskonsa kautta he puhuvat meille yhä, vaikka kuolivatkin.

Kerrotaan, että viisi muuta selvisi hengissä vankeudesta ja lyönneistä, mutta heidän terveytensä oli heikentynyt vakavasti, ja he kuolivat päästyään vapaiksi. Elämällään ja kuolemallaan he jättivät meille kaikille todistuksen uskostaan. Sotaväkeen otetuista noin 25 kesti julmuudet. Eräs heistä oli veli Richter, joka jälkepäin kertoi kokemuksistaan ja ylisti Jumalaa siitä, miten Hän oli auttanut häntä.

Toimintaa ja edistystä

Saksassa, Wermelskirchenissä Reininmaalla, pidettiin heinäkuussa 1915 historiallinen kokous, johon osallistui noin sata uskovaa. Siellä veljet ilmaisivat lujan uskonsa ja huomasivat, että sanoma oli yhdistänyt heidät hengessä ja periaatteessa. Seurasi toinen kokous joulukuussa 1915 Gelsenkirchenissä Reininmaalla, ja siellä oli läsnä noin 250 ihmistä.

Veli Otto Welp todistaa, että varhaisina vuosina erikoinen voima säteili Uskonpuhdistusliikkeen uskovista. Pyhä Henki ja Jumalan rakkaus antoivat heille voimaa todistaa niin tavallisille ihmisille kuin johtajille ja hallituksen virkailijoille. Veljet saivat voimaa taivaasta ollakseen uskollisia uhkauksista, kidutuksesta ja kuolemasta välittämättä. Nyt, vuosisata myöhemmin, vaikka emme tunne heidän nimiään ja tekojaan, heidän todistuksensa elähdyttää meidän mieltämme ja sydäntämme.

Herran Henki kannusti uskollisia uskovia todistamaan uskostaan. He julistivat Uskollisen ja Totisen Todistajan sanomaa aikaisemmille adventistiveljilleen. Sielut vakuutuivat, ja vilpittömät ihmiset asettuivat Herran puolelle tukien varhaisen Uskonpuhdistusliikkeen sanomaa ja työtä. Myös uudet uskovat olivat valmiita asettumaan Herran puolelle ja taistelemaan uskon taistelua niiden rinnalla, jotka sellaisen hirveän myrskyn

keskelläkin halusivat yli kaiken olla uskollisia Herran käskyille ja elää Jeesuksen uskon ja rakkauden mukaan. (11.)

Ensimmäisen maailmansodan aikana taivaallinen sanoma edistyi suurin uhrauksin ja vainojen keskellä, ja vuonna 1916 yksinomaan Saksassa oli enemmän kuin tuhat uskovaa.

He rakastivat Adventtiseurakuntaa ja aikaisempia veljiään, mutta eivät halunneet tehdä sovitteluratkaisuja Taivaan periaatteissa. He etsivät yhteyttä entisen seurakuntansa kanssa hengellisen sopusoinnun perustalla - yksi uskoja yksi totuus - mutta he huomasivat sen mahdottomaksi paikallisseurakunnissa ja konferenssitilaisilla. Se tosiasia, että suuri joukko uskonpuhdistusliikkeen edustajia oli läsnä Friedensaun kokouksissa vuonna 1920 - melkein sata vuotta sitten - osoittaa, miten kiinnostuneita he olivat puolustamaan sitä jumalallista perintöä, jonka Herra oli uskonut Adventtiliikkeelle. He olivat myöskin halukkaita ja innokkaita esittämään väkivallattomuuden ja pasifismin sanomaa seuraaviin pääkonferenssiin kokoontuneille edustajille vuonna 1922. Nämä olivat heidän viimeiset mahdollisuutensa. Valitettavasti heidän ei sallittu esittää asiaansa. Voidaanko sanoa, että Adventtiseurakunta on edistynyt näiden perustavien totuuksien ajan jälkeen?

Nykyään, sata vuotta tämän kriisin jälkeen, joka näki uskollisia ihmisiä heitettävän ulos seurakunnasta, seisomme tässä ja pyydämme Adventtiseurakunnan johtajia ja jäseniä harkitsemaan uudelleen asennetaan väkivallattomuuteen ja pasifismiin evankeliumin ja seurakunnan uranuurtajien kokemusten valossa. Suurin toiveemme on korottaa Herran sanaa niin että Hänen nimeään kunnioitetaan. Olkoon Hänen uskollinen kansansa siunattu kaikkialla maailmassa, ja valmistukoon se Hänen pikaista tuloaan varten. Joh. 17:17; Ef. 4:5; Jes. 25:9. Amen!

Lähteet:

1 Heinrich Graetz: *Historie des Juifs*, University of Michigan Library, 1882, vol.2, s. 358.

2 *Acta Maximiliani* kirjassa: Thierry Ruinart: *Acta sincera martyrum*, Ratisbonae, 1859, s. 340ff; *Acti dei martiri*, tr. Giuliana Caldarelli, Eizioni Paoline, Milano 1985, s. 603. Myös: Adolf Harnack: *Militia Christi*, Fortress Press, 1981.

3 Ellen G. White: *Testimonies for the Church*, osa 1, s.356.

4 Sama, s. 361, 362.

5 Otto Welp: Report given at the international conference of 1921 in Wurzburg, Saksa (Kansainvälisestä konferenssista annettu raportti. Saks. Sapatin Vartijassa 1921.)

6 Oscar Kraemer: Rise and Progress of the Reform Movement (Uskonpuhdistusliikkeen nousuja edistys), Religious Liberty Publishing Association, Denver, Colorado, 1987.

7 Guy Dailin kirje O. A. Taitille 6.10.1914. Julkaisussa "Excerpts from the Letters of Elder Guy Dail, s.4. Saatavana osoitteessa: <http://drc.whiteestate.org/files/301.pdf>. Haettu 5.12.-13.

8 Guy Dailin kirje..... 13.11.1914. Em. julkaisussa.

9 *The Thruth about the Reform Movement in the Adventist Church*, International

Missionary Society, S.D.A. Reform Movement, Kalamazoo, MI, s. 24, 28.

10 Sabbat-Wächter (Saksalainen Sapatin Vartija) 1. vuosikerta (1920), no. 2, s 33.

11 Historiallista tietoa ja kokemuksia mm: Antonino Di Franca: Los origenes del Moyimiento de Reforma ja O. Kramer: Rise and Progress of the Reform Movement.

7. Lukeminen, sapattina, 13. joulukuuta 2014

Kolmannen enkelin sanoman lopullinen voitto

Idel Suarez, Jr., USA

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!"

Auschwitzin vapauttaminen

Aiemmin tänä vuonna minulla oli tilaisuus käydä Auschwitzissa ja Auschwitz- Birkenaussa, kahdella natsien keskitysleirillä Puolassa. Siellä satoja tuhansia ihmisiä näännytettiin nälkään, kaasutettiin, ammuttiin tai hirtettiin, koska heitä pidettiin epäsosiaalisina aineksina Hitlerin kolmannessa valtakunnassa. Raskaana olevilla naisilla ja lapsilla tehtiin vahingollisia lääketieteellisiä kokeita. Näin leirillä epäämättömät todisteet. Siellä oli yksi huone täynnä ihmisten hiuksia, joista tehtiin kangasta. Toisessa huoneessa oli matkalaukkuja, joihin oli kirjoitettu nimet. Niitä olivat kantaneet vangit, jotka luulivat, että heitä vain siirrettiin yhdestä ghetosta toiseen. Eräs muu huone oli täynnä naisten kenkiä - niitä oli tuhansia. Eniten minua kosketti huone, jossa oli lasten kenkiä. Siellä oli niin paljon viattomien lasten pieniä kenkiä - lasten, jotka menehtyivät niin kuin vauvat ja taaperot Beetlehemissä kuningas Herodeksen kateuden,

pahansuopuuden ja raivon seurauksena.

Kuljin portista, jonka yläpuolella oli saksaksi tämä häpeällinen kirjoitus: "Arbeit macht frei" (Työ tekee vapaaksi). Näin bunkkerit, joissa ihmiset pakotettiin nukkumaan puulavereilla yhteen sullottuina ja melkein alastomina epäinhimillisen kylminä talvina. Seisoin "Kuoleman seinällä", missä sotilaat ampuivat juutalaisia, romaneja, puolalaisia, venäläisiä ja ehkä joitakin kolmannen enkelin sanomaan uskovia. Erään kerrostalon kellarissa vankeja teljettiin yksinäiselleihin ilman auringonvaloa tai ruokaa ja jätettiin kuolemaan niinkuin Johannes Kastaja erään toisen Herodeksen käskystä - neljännesruhtinaan, joka tunnetaan Antipaksena ja hallitsi Perea ja Galileaa.

Vankeja Auschwitsissa eivät olleet ainoastaan juutalaiset ja muut epäsosiaaliset ainekset. Suostuessaan aiheuttamaan toisille hirvittäviä kärsimyksiä natsijoukot olivat itsekin vankeja. Heidä orjuuttivat heidän narsistiset, raakalaismaiset ja itsepetokselliset aatteensa. Se oli elävä helvetti kaikille.

Victor Frankl, juutalainen psykiatri, joka selviytyi hengissä Auschwitzin keskitysleiriltä, kirjoittaa, että useimmat ruumiillisesti hyväkuntoiset eivät olleet selviytyjiä; ne kestivät, jotka olivat tunne-elämältään hyväkuntoisia. Vain ne, jotka pitivät rakkaitaan jatkuvasti muistoissaan ja toiveissaan, kestivät kidutuksen ja voittivat. (1.).

Raamattu opettaa, että vain kaksi asiaa voi voittaa maailman. Niistä toinen on rakkaus, ja toinen usko. Apostoli Paavali on Franklin kanssa samaa mieltä siitä, että vain rakkaus voi voittaa maailman. Apostoli Johannes lisää, että usko voittaa maailman ja sen maalliset ansat ja houkutukset.

"Niinkuin kirjoitettu on: 'Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina'. Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." "Sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?" Room. 8:36-39; 1. Joh. 5:45.

Kun liittoutuneet lopulta saapuivat vapauttamaan Auschwitsissa jäljellä olevia vankeja, jotkut vangit eivät kyenneet hyötymään juuri saamastaan vapaudesta. He olivat liian heikkoja syödäkseen ja jatkaakseen elämää. He

olivat menettäneet toivon elämästä, ja kun toivo tuli, se oli liian myöhäistä.

Profeetta Jeremia kertoo viimeistä vapautuksen päivää koskevasta näystään, kun Jeesus tulee hakemaan pyhänsä tästä maailman Auschwitzista taivaalliseen vapauden maahan. Monet eivät pelastu. Monet eivät kykene voittamaan loukkaantumistaan. Hengellinen terveys ei palaa. Miksi? He eivät pelastu, koska eivät koonneet hengellistä satoa kesän aikana, niin että olisivat valmistautuneet kestämään pitkää kärsimysten talvea pahuuden keskellä.

"Ohi on elon aika, lopussa kesä, mutta ei ole meille apua tullut. Tyttären, minun kansani murtumisen tähden, olen minä murtunut, minä käyn murheasussa, kauhistus on minut vallannut. Eikö Gileadissa ole palsamia, eikö siellä ole parantajaa? Vai miksi eivät tyttären, minun kansani, haavat kasva umpeen?" Jer. 8:20-22.

Onko Sinulla sellainen Jeesuksen rakkaus ja usko, joka tekee mahdolliseksi kestää kärsimystä, puutetta, ja jopa kuoleman? Jos meidän elinaikanamme toistuisi sellainen kärsimyksen aika, kykenisitkö vastustamaan pahuuden vaikutusta niinkuin Paavali ja Johannes omana aikanaan rakkauden ja uskon kautta? Profeetta Jeremia kertoo viimeistä vapautuksen päivää koskevasta näystään, kun Jeesus tulee hakemaan pyhänsä tästä maailman Auschwitzista taivaalliseen vapauden maahan. Monet eivät pelastu. Monet eivät kykene voittamaan loukkaantumistaan. Hengellinen terveys ei palaa. Miksi? He eivät pelastu, koska eivät koonneet hengellistä satoa kesän aikana, niin että olisivat valmistautuneet kestämään pitkää kärsimysten talvea pahuuden keskellä.

Liukuminen Auschwitzia kohden

Vuonna 1977 C. Everett Koop, Yhdysvaltojen kuuluisa lääkintäkenraali presidentti Ronald Reaganin aikana, kirjoitti artikkelin ja piti puheen otsikolla "Liukuminen Auschwitzia kohti." (2.) Hän vertasi Yhdysvaltoja 1930-luvun lopun Saksaan. Molemmat kansat olivat teknologisesti kehittyneitä. Kummallakin kansalla oli lukuisia yliopistoja ja filosofeja. Kumpikin kansa tunnustautuivat kristityiksi. Kummallakin oli vahvat ja voimakkaat sotavoimat. Kumpikin seurasi samaa taloudellista ja poliittista polkua. Saksalaiset kannattivat aborttia. He sotivat syntymättömiä vastaan. Sitten he sotivat parantumattomasti sairaita vastaan ja kannattivat eutanasiaa - sairaiden aikuisten armomurhaa. Sitten oli luonnollista tehdä sama psyykkisesti vajaille ja vammaisille. Nämä ihmiset murhattiin, koska he eivät ajatelleet samoin kuin muut ihmiset. Sitten yhteiskunta kävi sotaa epäsosiaalisia aineksia vastaan - ihmisiä, joita pidettiin erilaisina, kuten juutalaisia, romaneja, ja

Jehovan Todistajia. He lähettivät kaasukammioihin myös muita etnisiä ryhmiä, kuten puolalaisia ja venäläisiä. Tohtori Koop huomauttaa, että jos sellaista tapahtui Saksassa 1930-luvulla ilman lääkäreiden vastustusta, se voi tapahtua myöskin Amerikassa nykyään. Ironisesti uskonnolliset johtajat pyyhkäistiin Kolmannen Valtakunnan propagandan puolelle. Sen luvattiin olevan kolmas rauhan vuosituhat. Mitkä olivat kaksi ensimmäistä? Paganallinen Rooma hallitsi tuhat vuotta, ja paavillinen Rooma hallitsi tuhat vuotta. Miksi ei Saksa? Miksi ei Amerikka? Eikö Raamattu ennusta tuhatvuotista valtakuntaa? Miten miljoonat saattoivat pysyä vaiti niin monien hirveiden asioiden edessä? Miten niin sanottujen akselivaltojen ja valloitetujen alueiden kirkot saattoivat omaksua ylpeinä natsihallituksen?

Esimerkiksi eräs natsien miehittämässä Hollannissa elänyt työntekijä huomautti: "Ainoa asia, mitä heidän (juutalaisten) annetaan vielä tehdä, on hengittää. Nyt on pidätetty lisää - ja me hollantilaiset vain hyväksymme sen. (3.)

Käydessäni Holocaust-museossa St. Petersburgissa, Floridassa, luin seuraavan Martin Niemöllerille kuuluvan lausunon, joka heijastaa monien miljoonien, natsien Euroopassa miehittämien alueiden, asukkaiden mielialoja. "Ensiksi he tulivat hakemaan sosialisteja, enkä vastustanut, koska en ollut sosialisti. Sitten he tulivat hakemaan ammattiliiton jäseniä, enkä vastustanut, koska en ollut ammattiliiton jäsen. Sitten he tulivat hakemaan juutalaisia, enkä vastustanut, koska en ollut juutalainen. Sitten he tulivat hakemaan minua, eikä ollut enää jäljellä ketään, joka olisi puolustanut minua." (4.)

Vaitiolo on myöntymisen merkki. Hesekiel ei kirjoittanut ainoastaan oman sukupolvensa uskoville Babylonian vankeudessa, vaan myös hengellisen Israelin viimeiselle sukupolvelle, joka elää hengellisessä Babylonissa. Hän kehottaa kaikkia muistamaan vastuutaan Jumalan edessä Jumalan nykyisen totuuden hengellisinä vartijoina. Ellemme esitä vastalauseita, ellemme jaa elämän sanomaa, meistä tulee osallisia toisten tekemiin synteihin, hirveyksiin ja pahoihin tekoihin.

Ellemme puhu niin, että Henki voisi johtaa ihmisiä pimeydestä valoon, siioin me, jotka vaikenemme jatkuvasti, käännymme heitä kohti pimeyteen. Tyytyväisyys, välinpitämättömyys ja viivyttely ovat moraalittomia askeleita Auschwitzia kohti luisuvalla polulla.

"Ja sinä, ihmislapsi! Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani. Jos minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on kuoleamalla kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonia hänen tiestänsä, niin se jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun

kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestänsä, että hän kääntyisi siltä pois, eikä hän tieltänsä käännä, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut." Hes. 33:7-9.

Vartija, valvotko omaa sieluasi? Oletko veljesi vartija? Etkö kohdistat katsettasi viimeiseen taisteluun ja lopulliseen voittoon?

Muistelmia Friedensausta

Melkein sata vuotta on kulunut, ja uskonpuhdistusliikkeen jäsenten, päinvastoin kuin uskonpuhdistusliikkeen uranuurtajien vuonna 1920, sallittiin nyt esittää näkemyksensä pasifismista symposiumissa Friedensaun Adventistien yliopistossa 14.5.2014. Pidettiin kaksi luentoa, jotka perustuivat Raamatulle, Profetian Hengelle ja kumoamattomille todisteille kansalaissodasta ja maailmansodasta. Minä ja veli Woosan Kang esitimme asiat adventistiyleisölle, joka koostui tiedemiehistä, opiskelijoista ja maallikoista. Kysymyksiin vastattiin Kristuksen hengessä. Totesimme, että uskonpuhdistajat eivät katso olevansa parempia tai pyhempää kuin muut, mutta me pyrimme elämään Jumalan Karitsan opetusten mukaan.

Viimeisen päivän väliajalla eräs oppinut adventisti esitti huolestuttavia ennustuksia siitä, että uudenaikaisen adventistifilosofian mukaan sunnuntailakia ei milloinkaan tulisi eikä profetia täytyisi. Kysyin eräältä muulta läsnäolleelta professorilta: "Uskotteko tekin amerikkalaisessa adventistiyliopistossanne, ettei sunnuntailakia milloinkaan tule?" Hän vastasi, että ongelmana oli, että neljännen sukupolven adventistit olivat huolissaan, koska Kristuksen toinen tuleminen ei ole vielääkään tapahtunut. Miten monet uskovat kolmannen enkelin sanomassakin ovatkaan huolissaan käsittäessään, että noin 170 vuotta vuoden 1844 jälkeen - pitemmän ajan, kuin 120 vuotta, jotka Nooa saarnasi - Jeesus ei ole vielääkään tullut takaisin? Myös Pietari aikanaan kohtasi kristittyjä ja ei-uskovia, jotka epäilivät Kristuksen takaisintuloa. Hän kirjoitti: "Tämä on jo toinen kirje, jonka minä kirjoitan teille, rakkaani, ja näissä molemmissa minä muistuttamalla herätän teidän puhdasta mieltänne, että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profeetat ennen ovat puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyä, jonka te apostoleiltanne olette saaneet. Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan ja sanovat: 'Missä on lupaus hänen tulemuksestaan? Sillä onhan siitä asti, kun isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niin kuin se on ollut luomakunnan alusta?' Sillä tietensä he eivät ole tietävinään, että taivaat ja samoin maa, vedestä ja veden kautta rakennettu, olivat ikivanhastaan olemassa Jumalan sanan

voimasta ja että niiden kautta silloinen maailma hukkui vedenpaisumukseen." "Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivytteläisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen. Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat." 2. Piet. 3:1-6; 9, 10.

Vaikka on olemassa paljon perusteita, jotka voisi mainita, Pietari mainitsee kolme todistetta Kristuksen tulolle. Ensiksikin meillä on profeettojen sanomat ja Jeesuksen omat lupaukset siitä, että Hänen tulemuksensa tapahtuu. Toiseksi meillä on todistuksena vedenpaisumuksesta fossiileja, jotka osoittavat että miljoonat olennot ovat kuolleet, sekä myöskin runsaasti vedenpaisumuskertomuksia alkuperäiskansoilla sekä eri kulttuureilla ympäri maailmaa, ja ne osoittavat meille, että kaikki ei pysy aina samanlaisena. Niin kuin Jumala lopetti muinaisen maailman pahuuden maailmanlaajuisella tulvalla, niin Hän myös säätää rajan tälle planeetalle ja sitten luo uuden, jossa on uusi, pyhä rotu. Ja kolmanneksi, Jumala on kärsivällinen, minkä todistavat tuhannet uskovat kautta historian. Hän on kaitselmuksessaan odottanut ja puuttunut asioihin oman kellonsa ja aikataulunsa mukaan, joita ihminen ei pysty käsittämään. Jumalia odottaa, että syntisistä tulee pyhiä. Tämä on suurin todiste kristinuskon puolesta. Syntiset muuttuvat armon ja Pyhän Hengen työn kautta, ja tätä pilkkaajat eivät voi kieltää. Jokainen kääntymys on todiste Jumalan kärsivällisyydestä ja Hänen tahdostaan, että kaikki ihmiset pelastuisivat, jos ovat halukkaita.

Jumalan pitkämielisyys osoittaa Hänen armoaan. Hän pidättää tuomioitaan odottaen, että varoitussanoma kaikuisi kaikille. On monia, jotka eivät ole vielä kuolleet tälle ajalle kuuluvia koettelevia totuuksia. Viimeinen armon kutsu täytyy antaa täydellisemmin maailmallemme. Jumalan sana kuvaa sitä pahuutta ja turmelusta, joka vallitsee maailmassa viimeisinä päivinä. Nähdessämme ennustusten täytyvän meidän uskomme Kristuksen valtakunnan lopulliseen voittoon pitäisi kasvaa.

Ehkä Jeesus on viivyttänyt tuloaan ja kauan odotettua tapahtumaa, koska hän odottaa sinun muuttavan mielesi, sydämesi ja henkesi Hänen pelastavan armonsa kautta. Tahdotko kuunnella armon ääntä ennenkuin se loppuu ja enkeli lentää alas sulkemaan armon oven?

Katsellessaan armeijoiden kasvattamista ennen ensimmäistä maailmansotaa jotkut yksilöt varoittivat sen olevan tulossa. Kirjoittajat ja uskonnolliset johtajat näkivät hirveän taistelun puhkeavan Euroopan

kuningashuoneiden välillä. Asevarusteluja siirtomaa-ajattelu lisääntyivät huomattavasti. Hirveä konflikti lopetti aikaisemman sodankäyntitavan. Ensimmäisen maailmansodan aikana otettiin käyttöön ilmavoimat, tankit, konekiväärit, sukellusveneet, kemiallinen sodankäynti ja muut teknologiset tappamismenetelmät. Ne olivat nopeita, tehokkaita ja kuolettavia ja saivat aikaan sekä sotaväen että viattomien siviilien joukkomurhia. On ironista, että joidenkin ihmisten yrittäessä pidentää ihmisten elämää jotkut tutkivat sen lopettamista.

Aivan tämän ensimmäisen maailmansodan syttyessä seitsemännen päivän adventtiseurakunnassa tapahtui hengellinen ristiriita ja jakautuminen. Heinäkuun 21. päivänä vuonna 1914, ennen muiden kirjeiden julkaisemista, L. R. Conradi, Hans F. Schubert ja Guy Dail kirjoittivat Saksan sotaministeriölle pyytäen, että kaikki adventistit vapautettaisiin asepalveluksesta lauantaisin (sapattisin). Keisari Wilhelm, Saksan hallitsija, kirjoitti siihen kirjeeseen: "Ei armahdusta (poikkeuslupaa) adventisteille." (6). Pahoilla mielin Euroopan adventistijohtajat suostuivat valtion vaatimukseen ja sitoutuivat sotaan, ja myöskin sapattina. "Noin 10 prosenttia kaikista adventtiseurakunnan jäsenistä Saksassa", tai "2000 saksalaista adventistia astui sota ponnisteluihin." Heistä "257 kaatui taisteluissa." (7.)

Elokuusta 1914 alkaen niitä jäseniä, jotka pitivät kiinni seurakunnan alkuperäisestä asenteesta tunnontarkasta kieltäytymisestä kantamasta asettaja osallistumisesta sotaan, erotettiin. Ne, jotka omaksuivat Kristuksen rauhanopetukset, piiloutuivat, kun heitä oltiin ottamassa sotaväkeen. Eräs niistä rauhanaatetta kannattavista adventisteista, jotka ottivat sydämelleen Jeesuksen sanat pakenemisesta, oli Wilhelm Richter, seurakunnan vanhin Bremenissä Saksassa. Lopulta hänet saatiin kiinni ja vangittiin. Häntä kidutettiin ja hän näki toisten kärsivän marttyyrikuoleman uskonsa ja väkivallattoman asenteensa tähden. Jumalan armosta hän säilyi hengissä ja hänestä tuli saarnaaja uskonpuhdistusliikkeessä.

Hän kesti vaaran ajat. Hän todisti Jumalan voimasta kestää vainottuna ja ahdistettuna. Mutta pysyikö hän uskollisena totuudelle? Ei; ilmeisesti hänellä oli erimielisyyksiä joidenkin uskonpuhdistusliikkeen johtajien kanssa, ja koska häntä henkilökohtaisesti loukattiin veljien joukossa, hän erosi ja jätti nykyisen totuuden. Veli Oscar Kramer muistaa, että hänen jälkeläisensä pysyivät uskonpuhdistusliikkeen yhteydessä.

Miten ironista onkaan, että jotkut, jotka kestävät sodan ajat, heittävät pyyhkeen kehiin rauhan aikana. Oletko sinäkin katkera, koska on henkilökohtaisia erimielisyyksiä veljien kanssa? Haluatko antaa anteeksi,

mutta et unohtaa? Eikö Jumala toivo meidän antavan anteeksi ja unohtavan, niinkuin Häinkin tekee? Hän sanoo: "Heidän syntejensä ja laittomuuksiansa en minä enää muista." Hebr. 10:17

Jeesus haluaa meidän elävän uhrautuen elävinä hänen hengelliselle armon valtakunnalleen. Nykyisenä rauhan aikana on tärkeää, ettei henkilökohtainen katkeruus saa meitä saaliikseen tai petä meitä. Jeesus kehottaa meitä lapsinaan olemaan kärsivällisiä toisiamme kohtaan, antamaan anteeksi toisillemme ja ahkeroimaan Herran työssä julistaen kolmannen enkelin sanoman lopullista voittoa.

Yhdysvaltojen sekä länsi- että itärannikolla on pieniä vesietanoita, joita nimitetään maljakotiloiksi. Niillä on päällään soma kilpikonna kilpeä muistuttava kuori, joka suojaa niitä aaltojen lyönneiltä. Ne elävät merenrannan kallioilla. (8.) Kun ne näkevät aaltojen tai vuoroveden voiman pyyhkivän pois jonkun tovereistaan, niin toiset tarttuvat lujemmin ja kiinteämmin kallioihin kuin varmoihin ankkureihin, etteivät nekin huuhtoutuisi pois. Mikä havainto-opetus kristitylle, joka tietää, että ajan loppu tuo mukanaan kaatosateita, tulvia ja voimakkaita vainon ja ahdingon aaltoja! Pienen maljakotilon tavoin meidänkin pitää rakentaa kalliolle, Jeesukselle Kristukselle, ja pitää tiiviimmin kiinni Hänestä nähdessämme toisten pyyhkiytyvän pois synnin, maailmallisuuden, apatian ja tyytymättömyyden valtamereen.

Kohti viimeistä voittoa - kääntymys ja kestävyys

Psalmistan tavoin me voimme toistaa rukouksen: "Minä olen kurja ja köyhä, mutta Herra pitää minusta huolen. Sinä olet minun apuni ja pelastajani; minun Jumalani, älä viivy." "Mutta minä olen kurja ja köyhä; Jumala, riennä minun tyköni. Sinä olet minun apuni ja vapauttajani; Herra, älä viivy. Ps. 40:18; 70:6. Tällainen jae esiintyy kahdesti, ja se on psalmien lopussa. Ehkä tämä on sinunkin sielusi kaipaus. Ehkä sinäkin olet köyhä ja kurja ja kaipaat vapautusta vaivoista ja koettelemuksista.

Huomaa, että seuraavan psalmin ensimmäiset jakeet lisäävät toisen rukouksen: "Sinuun, Herra, minä turvaan, älä salli minun joutua häpeään iankaikkisesti. Pelasta minut, vapahda minut vanhurskaudessasi, kallista korvasi minun puoleeni ja auta minua. Ole minulle kallio, jolla saan asua ja jonne aina saan mennä, sinä, joka olet säätänyt minulle pelastuksen. Sinä olet minun kallioni ja linnani." Ps. 71:1-3.

Varjelkoon Jumala meidät nykyään adventistien joukossa vallitsevalta hämmennykseltä. Toivon että sinäkin pelastut etsimällä suojaa Jeesuksesta pelastuksen kalliona. Toivon, että voit aina mennä Jeesuksen luo, joka on

kalliosi ja linnasi. Hän on hengellinen arkki, johon meidän täytyy kätkeytyä selviytyäksemme tulevasta tulvasta ja myrskystä.

Jeesus sanoi opetuslapsilleen, että aika viipyisi. "Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat. Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee, menkää häntä vastaan'" Matt. 25:5,6.

Jokainen nukkui, ja oli välttämätöntä, että astiassa oli ylimääräistä öljyä ylkää odottaessa. Tämä on se ajan viipyminen, jolloin monet ajattelevat, että Herran tulo on myöhässä. Tämä on aika, jolloin meidän pitäisi varata enemmän Hengen öljyä sieluihimme ja valvoa odottaen vapautuksen keskiötä.

Latinalaisen Amerikan läntisen alueen kulttuurissa morsian tavallisesti viipty ja vieraat odottavat jännittyneinä hänen tuloaan vihkimisseremoniaan. Jeesuksen aikana viipty kuitenkin sulhanen, ja kaikki odottivat huutoa: "Nyt ylkä tulee!"

Jeesus sanoi opetuslapsilleen myös, että heidän pitäisi pysyä kestävinä ja lujina pelastuakseen viimeisenä suurena päivänä. "Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu." Matt. 24:13. "Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu." Mark. 13:13.

Tämä sodankäynti ei lopu iankaikkisuuden tällä puolella, mutta samalla kun on käynnissä alituinen taistelu, on myös saavutettavana kallisarvoisia voittoja, ja voitto itsestä ja synnistä on arvokkaampi kuin mieli pystyy arvioimaan. Vaikka ponnistelut voiton saavuttamiseksi vaativat itsekieltäymystä, se on vähäistä pahuuden voittamisen rinnalla.

"Meille on annettu elämäntehtäväksi valmistautuminen iankaikkista elämää varten, ja jos suoritamme tämän työn niinkuin Jumala on suunnitellut sen tehtäväksemme, jokainen kiusaus vie meitä eteenpäin, sillä vastustaessamme viettelyksiä edistymme jumalallisessa elämässä. Ollesamme vakavassa hengellisessä sodassa taistelun kuumuudessa näkymättömät vaikuttajat ovat puolellamme taivaan lähettäminä auttamaan meitä kamppailussamme, ja ahdingossa meille annetaan voimaa, lujuuutta ja kestävyyttä, ja meillä on enemmän kuin kuolevaisen voima. Mutta ellei ihminen aseta tahtoaan sopusointuun Jumalan tahdon kanssa, ellei hän hylkää jokaista epäjumalaa ja voita jokaista väärää tapaa, hän ei koskaan menesty sodankäynnissä, vaan hänet lopulta voitetaan. Niiden, jotka haluavat voittaa, täytyy käydä taisteluun näkymättömien auttajien kanssa; sisäinen turmelus täytyy voittaa, ja jokainen ajatus täytyy tuoda sopusointuun ja alistaa Kristukselle." (9.)

Kirjeessä, jossa William C. White kertoi äitinsä, sisar Ellen G. Whiten

viimeisistä päivistä, hän totesi tämän uskoneen "kolmannen enkelin sanoman lopulliseen voittoon." (10.) Uskotko sinä, että voit olla osa tätä lopullista voittoa?

Nyt kun taas yksi rukousviikko päättyy ja vie meidät lähemmäksi Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tuloa, käsittäkäämme, että ainoastaan omakohtainen kääntymys, välttämätön sydämen, mielen ja hengen muutos valmistaa meidät lopullista voittoa varten kolmen enkelin sanomassa, jonka todistaa Jeesuksen tulo kirkkaudessaan ja majasteettiudessaan vapahtamaan kansansa.

"Onko sinun luonteesi muuttunut? Onko pimeys vaihtunut valoon, rakkaus syntiin puhtauden ja pyhyiden rakkaudeksi? Oletko kääntynyt, kuka on omistautunut opettamaan totuutta toisille? Onko sinussa tapahtunut perinpohjainen muutos? Oletko kutonut Kristuksen luonteeseesi? Sinun ei tarvitse olla epävarma tästä asiasta. Onko vanhurskauden aurinko noussut ja paistanut sieluusi? Jos niin on, tiedät sen; ja ellet tiedä, oletko kääntynyt vai et, älä pidä enää yhtään saarnaa puhujanpöydästä, ennenkuin tiedät sen. Miten voit johdattaa sieluja elämän lähteelle, josta et ole itse juonut? Oletko teeskentelijä, vai oletko todella Jumalan poika? Palveletko Jumalaa, vai palveletko epäjumalia? Onko Jumalan Henki muuttanut sinut, vai oletko yhä kuollut rikkomuksiisi ja synteihisi? Olla Jumalan poikia, tarkoittaa enemmän kuin mistä monet voivat uneksiakaan, koska he eivät ole olleet kääntyneitä. Miehiä punnitaan vaa'alla ja heidät havaitaan puutteellisiksi heidän eläessään harjoittaen mitä tahansa syntiä. Jokaisen Jumalan pojan etuoikeus on olla todellinen kristitty hetkestä hetkeen; silloin heillä on koko taivas puolellaan. Kristus asuu hänen sydämessään uskon kautta." (11.)

Kerrotaan kertomusta epäilijästä, joka puhui Raamatusta halveksivasti keskustellessaan kristityn kanssa. Epäilijä: "On mahdotonta nykyaikana uskoa mihinkään niin vanhaan kirjaan, jonka tekijä on epävarma"

Kristitty: "Kerrohan, hyvä herra, tiedätkö kuka teki kertotaulun? Se on hyvin vanhanaikainen nykyajallemme."

Epäilijä: "Ei, en tiedä, enkä usko että kukaan muukaan tietää."

Kristitty: "Sinä et varmaankaan voi uskoa kertotauluun, koska sen tekijä on epävarma."

Epäilijä: "Niin, mutta uskon siihen, koska se toimii. On matemaattisia todisteita, jotka osoittavat, että se on totta."

Kristitty: "Saanhan sitten jatkaa, että Raamattu on myöskin totta, koska se toimii ja on todisteita, jotka osoittavat sen olevan totta. Ajattele hetki miljoonia ihmisiä kautta aikakausien, niin suuria kuin pieniäkin ihmisiä, jotka ovat Jeesuksen evankeliumin tähden muuttaneet elämäntapaansa mitä

huonoimmasta hyväksi. He ovat hyljänneet elämän juoppoudessa, aviorikoksessa, huumeissa, varkauksissa ja muissa paheissa, jotka vieläkin koettelevat nykyaikaista maailmaamme. He ovat alkaneet elää palvelen ihmiskuntaa, lopettaakseen orjuutta, kuten William Wilberforce, avaten orpokoteja kuten George Muller, perustaen sairaaloita kuten Ida Scudder, perustaen yliopistoja kuten William Carey, pystyttäen kuntoutuskeskuksia kuten Corrie Ten Boom, ja edistäen rauhaa kuten Leo Tolstoi. Jeesus toimii, ja Hän on totta."

Rakas ystävä ja uskova, Jeesuksen tuleminen meidän sieluumme ja Hänen paluunsa planeetallemme on kolmannen enkelin sanoman lopullinen voitto. Hallelujaa, Amen!

Lähteitä:

1 Victor Frankl, *Man's Search for meaning* (Boston, MA: Beacon Press, 2006).

2 C. Everett Koop: "Liukuminen kohti Auschwitzia" (Luento ... 18.10. 1976), www.humanlifereview.com/the-slide-to-auschwitz. Netissä 13.6.2014.

3 Lainaus kirjasta "Diary of an office worker in Amsterdam", 1941, Auschwitzin museon näyttely Auschwitsissa Puolassa.

4 Martin Niemöller: "First They came for the Socialists", *Holocaust Encyclopedia*. Niemöller oli huomattava protestanttipastori, joka vietti 7 vuotta natsihallituksen ajalla keskitysleireillä.

5 Ellen G. VWhite: "Acall to Service in the Master's Harvest", Pamfletti n:o 19 (Fernando, California, 41.4.1907), s. 7.

6 Jacob M. Patt: "The History of the Advent Movement in Germany", (tutkielma Stanfordin Yliopistossa 1958), s. 256.

7 Sama, 270, 271.

8 The Encyclopedia Americana International Edition, *osa 17 (Danbury, CN: Grolied Incorporater 1993)*, s. 493,494.

9 Ellen G. VWhite: *Christian Education* (1894), s. 122, 123.

10 William C. VWhite: "Letter of W. C. VWhite," *Review and Herald*, 11.3.1915.

11 *Ellen G. VWhite: Testimonies to Ministers and Gospel Workers (1923)*, s. 440, 441.

Julkaisia: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetyssurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Toijala www.spaup.org info@spaup.org
